

Na piątym posiedzeniu konferencji berlińskiej min. Mołotow przedstawił propozycję wysłuchania przedstawicieli obu części Niemiec

przed rozpoczęciem dyskusji nad problemem niemieckim

Jak już podawaliśmy 29 stycznia br. — na piątym posiedzeniu konferencji ministrów czterech mocarstw, — które odbyło się dnia 29. 1. br. min. Dulles zaproponował przejście do omówienia drugiego punktu porządku dziennego pn. „Problem niemiecki i zadania zapewnienia bezpieczeństwa Europy“.

Zabierając głos w dyskusji minister Mołotow stwierdził, że zanim się przystąpi do rozpatrzenia problemu niemieckiego, delegacja

radziecka uważa za konieczne rozpatrzyć jedną sprawę. Minister Mołotow przypomniał, że w dniu 27 stycznia wręczył Edenowi jako przewodniczącemu posiedzenia pismo rządu NRD zaadresowane do obecnej konferencji ministrów spraw zagranicznych, z tym, by w odpowiedniej chwili zostało ono rozpatrzone. Kopię pisma rządu NRD zostały wręczone Bidault i Dullesowi. W piśmie swym rząd NRD porusza sprawę konieczności udziału przedstawicieli NRD i Niemiec zachodnich podczas rozpatrywania problemu niemieckiego na konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw. Delegacja radziecka uważa — pod kreślił minister Mołotow — że prośbę NRD należy potraktować ze szczególną uwagą.

Ze strony Niemiec zachodnich nie wpłynęła taka prośba — oświadczył minister Mołotow — lecz delegacja radziecka mimo to nie sądzi, aby reprezentanci Niemiec zachodnich nie chcieli przedstawić konferencji swego punktu widzenia.

Rząd radziecki był zawsze zdania, że uregulowanie problemu niemieckiego na zasadach pokojowych i demokratycznych nie będzie mogło posunąć się naprzód bez udziału przedstawicieli Nie-

Warszawa otrzyma w bież. roku nowe obiekty przemysłowe o kubaturze 3.100 tys. m³

Rok bieżący stanowić będzie ważny etap w rozbudowie Warszawy jako wielkiego ośrodka przemysłowego. Jak przewidują plany, budowniczość nowych fabryk i zakładów pracy stolicy zakończyć mają budowę kilkudziesięciu obiektów, z których część jeszcze w bież. roku podejmie produkcję, w pozostałych zaś obiektach przystąpić będzie można do montażu urządzeń i maszyn.

W roku bież. roboty budowlano-montażowe zakończone zostaną przy obiektach o łącznej kubaturze 3100 tys. m sześć.

Spotkanie W. M. Mołotowa z J. F. Dullesem

30 stycznia min. spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow odbył z sekretarzem stanu USA Dullesem rozmowę poświęconą wymianie zdań na temat procedury rokowań w związku z przemówieniem prezydenta Eisenhowera z dnia 8 grudnia 1953 r. i oświadczeniem rządu radzieckiego z dnia 21 grudnia ub. roku w sprawie wykorzystania energii atomowej.

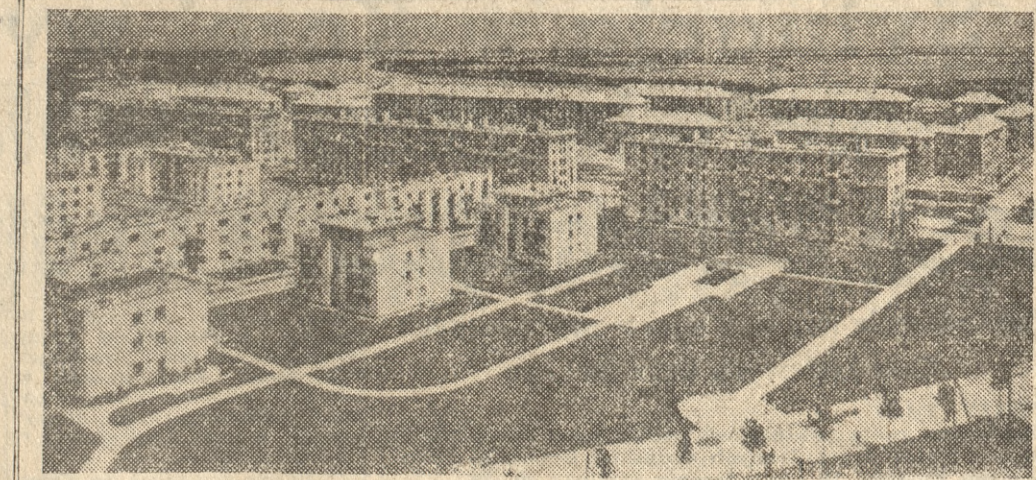
USA przygotowują zbrojną interwencję w Gwatemali

Jak podaje dziennik „Daily Worker“, konfederacja pracy Ameryki Łacińskiej opublikowała oświadczenie, w którym stwierdza, że rząd USA zamierza użyć wojska amerykańskiego do interwencji zbrojnej w Gwatemali. Z oświadczenia wynika, że Stany Zjednoczone skierowały ostatnio swe oddziały wojskowe do Nikaragui.

Opolszczyzna obchodzi IX rocznicę powrotu do Macierzy

Uroczystości obchodzili mieszkańcy opolszczyzny IX rocznicę powrotu do Macierzy.

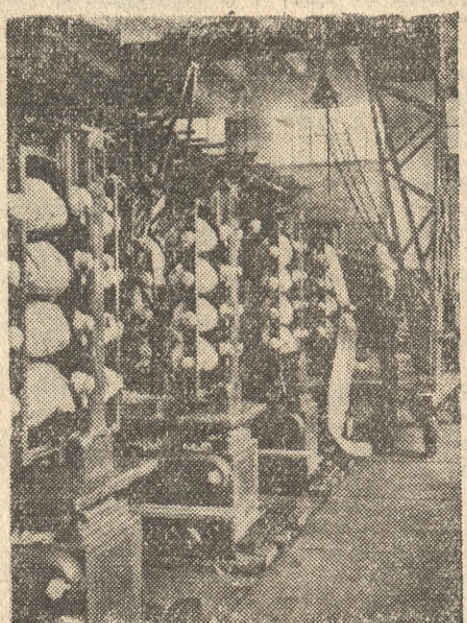
W Opolu uroczystą wspólną sesję Miejskiej i Powiatowej Rady Narodowej poprzedziło złożenie dziesiątków wieńców i wiązanek kwiatów na grobach żołnierzy radzieckich, poległych w walkach o wyzwolenie przastarej ziemi opolskiej.

Wspaniałe sukcesy krajów socjalistycznych opierają się na trwałych stosunkach wzajemnej wymiany gospodarczej i kulturalnej i przyczyniają się do stałego podnoszenia stopy życiowej mas pracujących.

Na zdjęciu górnym fragment miasta hutniczego — Stalinos w Węgierskiej Republice Ludowej.

Zdjęcie dolne: pakowanie części maszyn przed wysyłką do Polski w zakładach budowy maszyn „Sopłana“ w Pecz.

Rząd NRD gotów jest wnieść swój wkład do pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego

Memorandum rządu NRD do konferencji czterech ministrów spraw zagranicznych

Jak donosi biuro prasowe przy premierze NRD, rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej w memorandum przekazanym konferencji czterech ministrów spraw zagranicznych przedstawił swój punkt widzenia na sprawę pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego.

W liście podpisanym przez premiera NRD Grotewohla rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej stwierdza, że w zupełnej zgodzie z miłą dla ludności całych Niemiec wita ze szczerym zadowoleniem spotkanie ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Berlinie. Naród niemiecki — głosi list — ożywiony jest głębokim pragnieniem, by konfe-

rencja berlińska doprowadziła do takich wyników, które przyczynią się do dalszego złagodzenia napięcia między narodowego oraz zbliżą Niemcy do zawarcia traktatu pokojowego i do zjednoczenia na zasadach demokratycznych i pokojowych. Wobec tego, że konferencja ministrów spraw zagranicznych w Berlinie nie powzięła uzgodnionej decyzji w sprawie prośby rządu NRD z dnia 24 stycznia 1954 roku o umożliwienie przedstawicielom NRD i przedstawicielom Niemiec zachodnich udziału w omawianiu na konferencji problemu niemieckiego — rząd NRD, w poczuciu swej wysokiej odpowiedzialności wobec narodu niemieckiego i wobec sprawy pokoju, uważa za swój obowiązek narzucić przedstawienie na piśmie swego punktu widzenia na sprawę rozwiązania problemu niemieckiego.

W części wstępnej memorandum powtarza deklarację zawartą w liście premiera Grotewohla, po czym podkreśla, że rząd NRD nadal gotów jest niezachwianie wnieść swój wkład do dzieła zawarcia traktatu pokojowego oraz utworzenia jednolitych, demokratycznych, pokojowych i niezawisłych Niemiec.

W zakończeniu memorandum wysuwa konkretne propozycje w sprawie pokojowego rozwiązania sprawy Niemiec, przewidujące m. in. utworzenie prowizorycznego rządu ogólnoniemieckiego, przeprowadzenie wolnych wyborów w całych Niemczech, opracowanie i zawarcie traktatu pokojowego, unieważnienie wszystkich układów wojennych, wycofanie z Niemiec obcych wojsk okupacyjnych.

Amerykańska ingerencja w sprawę angielsko-egipskie

Jak podaje dziennik „Al-Gumhuria“, Anglicy wyrażają niezadowolone z powodu ingerencji ambasadora Stanów Zjednoczonych w Kairze — Caffery do spraw między Anglią a Egiptem. W Kairze wskazują na fakt, że Caffery narzuca Egipcjom i Anglii swe usługi w sprawie Kanału Sueskiego. Anglicy — pisze „Al-Gumhuria“ — po dojeździe do władzy w Egipcie nowego rządu, czterokrotnie zwracali się do władz amerykańskich z prośbą o odwołanie ambasadora Caffery z Egiptu. Jednakże rząd USA nie zamierza spełnić prośby Anglików.

W Mińsku stanął pomnik Feliksa Dzierżyńskiego

MOSKWA (PAP) Narody Związku Radzieckiego czczą pamięć wybitnego działacza PK i państwa radzieckiego — Feliksa Dzierżyńskiego. Przed kilku dniami w Mińsku na Bulwarze Komsomolskim odsłonięto pomnik wielkiego rewolucjonisty. Na postumencie z ciemnoszarego granitu polorowanego ustawione jest popiersie Feliksa Dzierżyńskiego z brązu.

Depesze do Krajowego Zjazdu Stowarzyszenia Obrony Granicy na Odrze i Nysie w Paryżu

WARSZAWA (PAP) Przewodniczący Polskiego Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Problemu Niemieckiego prof. Stanisław Kulczyński wysłał do prezydium odbywającego się obecnie w Paryżu krajowego zjazdu Stowarzyszenia Obrony Granicy na Odrze i Nysie depeszę następującej treści:

„W imieniu Polskiego Komitetu dla Pokojowego Rozwiązania Problemu Niemieckiego przesyłam Waszemu zjazdowi najserdeczniejsze życzenia owocnych obrad.

Naród polski z wielkim uznaniem śledzi Waszą szlachetną walkę o pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego, przeciwko wskrzeszeniu odwetowej armii hitlerowskiej, o nienaruszalności granicy na Odrze i Nysie.

Przyjmijcie wyrazy naszej braterskiej solidarności. Jesteśmy głęboko przekonani, że tradycyj-

na przyjaźń jaka łączy naród polski z wielkim narodem francuskim, wzmożni jeszcze bardziej we wspólnej walce o pokój i niepodległość naszych narodów“.

Depesze do krajowego zjazdu Stowarzyszenia Obrony Granicy na Odrze i Nysie wysłali również: Leon Kruczkowski, rektor Kult. ks. prof. Józef Iwanicki oraz Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego w Szczecinie.

Ciężkie straty kolonizatorów francuskich

PARYŻ (PAP)

Jak donosi Agencja France Presse z Saigona dowództwo francuskie podało oficjalnie do wiadomości, iż w dniu 29 stycznia br. oddziały Vietnamskiej Armii Ludowej zdobyły 13 ufortyfikowanych posterunków francuskich w okolicy Mytho (około 80 km na południowy wschód od Saigona). Ponadto wojska zwolennicze zdobyły dwa posterunki francuskie na południowy wschód od Sadeu. W pobliżu granicy Annamu oddziały ludowe wysadziły w powietrze pocąg, który przewoził wojska korpusu ekspedycyjnego.

Po 12 dniach istnienia obalono chadecki rząd Fanfaniego

RYM (PAP)

Na sobotnim posiedzeniu izby posłów chrześcijańsko-demokratyczny rząd Fanfaniego, który istniał zaledwie 12 dni, został obalony. Za rządem głosowało 260 posłów, przeciwko rządowi — 303, a 12 posłów wstrzymało się od głosu.

Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w 1953 r.

zamieszczamy na stronie 3 i 4

ROŚNIE SPÓŁDZIELCA GROMADA

Zbliżamy się do 1000!

W biurze spółdzielni produkcyjnej w Kotlinie (pow. Jarocin) zebrała się grupa spółdzielców, aby wspólnie omówić najbliższe zadania gospodarcze zespołu. Sekretarz organizacji partyjnej — Władysław Woźniak, przewodniczący — Józef Woźniak, członkowie zarządu: Stefan Łabud i Wojciech Kubacki zastanawiają się nad możliwościami rozszerzenia hodowli owiec. Przed dwoma laty zaczęto od 98 owiec, dziś stado liczy już 240 sztuk. Spółdzielcy wiedzą dobrze, że hodowla owiec przynosi duże zyski. Już po roku nie tylko wrócił im się koszt zakupu stada, ale do spółdzielczej kasy wpłynęło ponadto 10 tys. zł.

Nic więc dziwnego, że gospodarująca na 530 ha kottlińska spółdzielnia planuje otoczyć specjalną opieką swe stado czystej rasy merinosów.

Hodowla w spółdzielniach produkcyjnych ma szerokie perspektywy rozwojowe. Nie tylko zresztą hodowla. Spółdzielnie osiągają z każdym rokiem wyższe plony zbóż i okopowych, poważnie przekraczając zbiory w gromadach indywidualnych. A i praca w spółdzielniach jest lżejsza, bo w dużym stopniu zmechanizowana. Nic też dziwnego, że coraz więcej rolników wybiera drogę wspólnego gospodarowania w pełnym zrozumieniu płynących z tego korzyści.

W samym tylko miesiącu grudnia powstały u nas 54 spółdzielnie produkcyjne, w styczniu — 67. Obecnie posiadamy już 972 zespoły rolnicze w Wielkopolsce. W niedługim czasie nadejdzie meldunek o powstaniu 1000 spółdzielni!

Będzie to prawdziwe święto nowej, socjalistycznej wsi.

Sytuacja w Korei wymaga niezwłocznego zwołania sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ

Oświadczenie ministra spraw zagranicznych
Chin Ludowych Czou En-laia

PEKIN (PAP)

Rozgłoszenia radia pekińskiego podała tekst oświadczenia ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laia. W oświadczeniu czytamy m. in.:

1 W dniach 20—21 stycznia 1954 roku strona amerykańska, gwałcąc układ rozejmowy, odesłała 21 900 nierepatriowanych chińskich i koreańskich jeńców do Korei południowej i na wyspę Taiwan, pozbawiając ich wolności oraz prawa powrotu do ojczyzny i do spokojnego życia. W imieniu centralnego rządu ludowego Chińskiej Republiki Ludowej jestem upoważniony do wyrażenia jak najbardziej kategorycznego protestu przeciwko tej akcji.

2 Wszystkie szumne kroki, podjęte przez Komisję Repatriacyjną Państw Neutralnych spotkały się ze sprzeciwem i groźbami ze strony amerykańskiej. Realizacji tych posunięć stanęli również na przeszkodzie kierownicy przez Amerykanów agencji Li Syn-mana i Czang Kai-szeka, którzy operowali w obozie, w południowej części strefy zdemilitaryzowanej.

Komisja Repatriacyjna i wojska hinduskie nie chciały podjąć skutecznych kroków w celu usunięcia tajnych agentów i przeprowadzenia akcji wyjaśniającej, dokonały selekcji jeńców, a więc nie chciały spełnić warunków, zawartych w porozumieniu w sprawie kompetencji Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych. Akcja wyjaśniająca, przeprowadzona przez naszą stronę, trwała aż do 10 dni. Przeszło 85 proc. jeńców koreańskich i chińskich nie było obecnych w czasie rozmów wyjaśniających.

Jeńcy nie mieli możliwości skorzystania ze swego prawa do repatriacji.

Komisja Repatriacyjna Państw Neutralnych uległa presji strony amerykańskiej i składowała kategorię przeciwną stronie koreańskiej i

Zdrajców narodu polskiego spotkała zasłużona kara

OPOLE (PAP)

W dalszym ciągu drugiego dnia procesu szpiegów wywiadu adonaurowskiego, toczącego się przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Opolu, zeznawali dalej świadkowie.

M. in. składali zeznania ci świadkowie, którzy dali się nakłonić do roboty szpiegowskiej. Po przesłuchaniu świadków sąd zarządził rozpoznanie dowodów rzeczowych.

Po zamknięciu postępowania dowodowego przewodniczący sądu udzielił głosu prokuratorowi, który, po omówieniu kwalifikacji prawnych czynów przestępnych, poprosił o wyrok. Prokurator, żądając dla osk. Pietruszki i Koję — kary śmierci oraz dla osk. Kopa, Moskala i Skowronka kary długoterminowego więzienia.

Sąd, po naradzie, wydał wyrok, mocą którego oskarżeni — Alfred Pietruszka i Henryk Koję skazani zostali na karę śmierci i utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze. Herbert Kopiec skazany został na 15 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 5 lat, Henryk Skowronek — na 12 lat więzienia wraz z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 4 lata, Stanisław Moskał — na 10 lat więzienia i utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 3 lata.

Ze sportu

Ruda Hvezda 6:2 Gwardia

Międzynarodowe spotkanie hokeja na lodzie między drużyną czechosłowacką Ruda Hvezda (Brno), a reprezentacją ZS Gwardia zakończyło się zwycięstwem gości 6:2 (1:1, 1:1, 4:0).

chińskiej oraz stanowczy protest dwóch członków komisji — polskiego i czechosłowackiego. Wbrew procedurze ustalonej przez porozumienie w sprawie kompetencji, Komisja postanowiła zwrócić nierepatriowanych jeńców tym stronom, które wzięły ich do niewoli.

W związku z tym nie możemy nie wyrazić naszego głębokiego ubolewania.

3 Należy wskazać, że strona amerykańska ponosi bezsporną odpowiedzialność za skomplikowaną sytuację, jaka wynikła w związku z kwestią jeńców.

Mimo że Stany Zjednoczone podpisały porozumienie w sprawie kompetencji Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych nie wywrzeli się one planu zatrzymania jeńców przemocą. W dniach 18—22 czerwca 1953 r. tj. zaledwie w 10 dni po podpisaniu porozumienia w sprawie Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych, klika lisymanów skłamała z wiedzą strony amerykańskiej uprowadziła przeszło 27 tysięcy jeńców koreańskich i chińskich.

W ciągu całego okresu, w którym wojska hinduskie pełniły służbę wartowniczą, tajni agenci mordowali i przesładowali tych jeńców, którzy pragnęli repatriacji. Wszelkimi środkami usiłowali oni sabotować i udaremnić akcję wyjaśniającą.

W celu udaremnienia zwołania konferencji politycznej, która ma rozpatrzyć sprawę jeńców, strona amerykańska przerwała 12 grudnia 1953 roku rokowania między obu stronami na temat zwołania konferencji politycznej. Następnie strona amerykańska jednostronnie oświadczyła, że akcję wyjaśniającą należy zakończyć 23 grudnia 1953 roku, zaś pracę Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych — 22 stycznia 1954 roku wreszcie, w dniach 20 i 21 stycznia 1954 roku strona amerykańska wysłała znaczną liczbę wojskowych amerykańskich, którzy wspólnie z tajnymi agentami w obozach jeńców przekazali Li Syn-manowi i Czang Kai-szekowi 21 900 jeńców chińskich i koreańskich.

4 Powołacyjna akcja Stanów Zjednoczonych, które zatrzymały przemocą 21 900 jeńców koreańskich i chińskich jest brutalnym pogwałceniem porozumienia w sprawie kompetencji Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych oraz poważnym pogwałceniem paragrafów 51 i 52 układu o rozejmie w Korei. Stwarza to nową przeszkodę na drodze do pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej. Jest oczywiste, że ten krok strony amerykańskiej jest rzeczą poważną.

5 Zgodnie z konsekwentną polityką, zmierzającą do pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej, Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej oświadcza uroczystie, że Stany Zjednoczone ponoszą odpowiedzialność za uprowadzenie z obozów 21 900 jeńców koreańskich i chińskich, jak również tych, których uprowadzono przez mocą w okresie od 18 do 22 czerwca 1953 r. i zobowiązane są dostarczyć wiadomości o nich stronie koreańskiej i chińskiej.

6 W celu przyspieszenia zwołania konferencji politycznej do spraw Korei dla rozpatrzenia kwestii jeńców oraz dążąc do pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej, Centralny Rząd Chińskiej Republiki Ludowej i rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej opublikowały 9 i 10 stycznia 1954 r. deklaracje, które zawierały propozycje wznowienia rokowań między oboma stronami na temat zwołania konferencji politycznej.

Jednakże Stany Zjednoczone, dążąc do zerwania narad sekretarzy łącznikowych obu stron, odrzuciły trzy daty wznowienia rokowań, zaproponowane przez stronę koreańsko-chińską.

Biorąc pod uwagę dążenie Korei Ludowej i Chin oraz milijony pokój narodów wszystkich krajów świata do jak najszybszego

zwołania konferencji politycznej, przedstawiciele strony koreańsko-chińskiej, prowadzący rokowania, zgłosili wniosek w sprawie wznowienia bezpośrednich rokowań ze stroną amerykańską w dniu 1 lutego 1954 r. w Panmunzonie.

7 Należy stwierdzić, że strona amerykańska udaremnia zwołanie konferencji politycznej do spraw Korei nie tylko dlatego, że pragnie ona uniknąć rozpatrzenia kwestii jeńców, ale także dlatego, że pewne elementy w kołach rządzących USA występują przeciwko pokojowemu uregulowaniu kwestii koreańskiej.

Na Organizacji Narodów Zjednoczonych spoczywa odpowiedzialność za utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa. Należy niezwłocznie zwołać sesję Zgromadzenia Ogólnego NZ w celu rozpatrzenia krytycznej sytuacji, jaka powstała w Korei.

Uważamy, że wszystkie kraje — członkowie ONZ, które pragną pokoju, powinny stanowczo wystąpić przeciwko agresywnym działaniom Stanów Zjednoczonych i domagać się jak najszybszego zwołania sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ. Oświadczamy ponownie, że rządowi Chińskiej Republiki Ludowej i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej powinna być dana możliwość wysłania swych przedstawicieli do udziału w dyskusji nad kwestią koreańską, gdy Zgromadze-

nie Ogólne będzie rozpatrywało tę kwestię.

8 W związku z sytuacją międzynarodową, wytworzoną w wyniku agresywnej polityki Stanów Zjednoczonych w Korei i na całym świecie, jest rzeczą pilną i konieczną zwołanie konferencji pięciu wielkich mocarstw — Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji i Chińskiej Republiki Ludowej w celu omówienia i uregulowania wszystkich najbardziej pilnych, niecierpiących zwłoki spraw międzynarodowych. Wychodząc z tego założenia, Centralny Rząd Chińskiej Republiki Ludowej zdecydowanie popiera propozycję, zgłoszoną przez radzieckiego ministra spraw zagranicznych W. M. Mołotowa w dniu 26 stycznia 1954 r. na konferencji berlińskiej w sprawie środków zmierzających do złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych i do zwołania konferencji przedstawicieli Francji, Anglii, Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej. Jest rzeczą całkowicie jasną, że wszystkie milijony pokój narodów są za zwołaniem takiej konferencji. Nie wolno lekceważyć tego pragnienia narodów, jeśli chcemy osiągnąć postęp w złagodzeniu napięcia międzynarodowego, uniknąć niebezpieczeństwa nowej wojny i umocnić pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe.

Minister Mołotow przedstawił propozycję wysłuchania przedstawicieli obu części Niemiec

(Dokończenie ze str. 1)

pewnienia bezpieczeństwa Europy.

Dulles oświadczył, że delegacja Stanów Zjednoczonych nie może zgodzić się na propozycję zaproszenia przedstawicieli Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemiec zachodnich do wzięcia udziału w omawianiu problemu niemieckiego. Stwierdził on, iż ma poważne wątpliwości, „czy istnieje obecnie rząd niemiecki lub nawet połączenie reżimów niemieckich, które mogłyby występować w imieniu całego narodu niemieckiego”.

Bidault i Eden także wypowiedzieli się przeciwko zaproszeniu przedstawicieli obu części Niemiec na konferencję pod czas omawiania problemu niemieckiego.

Minister Mołotow zaoponował stanowczo przeciwko stanowisku przedstawicieli trzech mocarstw zachodnich. Podkreślił on, że zdaniem delegacji radzieckiej, w omawianiu problemu austriackiego powinni wziąć udział przedstawiciele Austrii, a przy omawianiu problemu niemieckiego — przedstawiciele Niemiec. Jak wiadomo, delegacji Francji, Anglii i Stanów Zjednoczonych zgodził się na udział przedstawicieli Austrii w omawianiu problemu austriackiego przez obecną konferencję. Nikt nas nie rozumie, — oświadczył min. Mołotow — jeśli przy omawianiu problemu niemieckiego nie uczynimy tego samego w stosunku do przedstawicieli Niemiec. Trzeba liczyć się z faktem, — powiedział W. M. Mołotow — że obecnie nie ma jednolitych Niemiec. Należy z tego wywnioskować wniosek, że konferencja powinna wysłuchać zarówno przedstawicieli Niemiec wschodnich jak i przedstawicieli Niemiec zachodnich. To, że ustroj państwa w Niemczech zachodnich różni się od ustroju państwa w Niemczech wschodnich, nie daje podstaw do innych wniosków — raczej przeciwnie. Wobec znacznej różnicy między sytuacją w Niemczech wschodnich a sytuacją w Niemczech zachodnich, niezbędne jest wysłuchanie przedstawicieli zarówno jednej jak i drugiej części Niemiec.

Zaznaczając, że Związek Radziecki utrzymuje oficjalne stosunki tylko z NRD, a Francja, Anglia i USA utrzymują oficjalne stosunki tylko z zachodnio-niemiecką republiką federalną, minister Mołotow podkreślił, iż nie należy sprowadzać sprawy jedynie do kwestii oficjalnych stosunków. Rzecz w tym, że odmowa zaproszenia przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich mogłaby być niewłaściwie interpretowana. Mogłaby ona być zrozumiana w tym sensie, że albo nie uważa się za konieczne zjednoczenia obu części Niemiec, albo też, że uczestnicy obecnej konferencji nie wierzą w takie zjednoczenie, a nawet wykluczają możliwość dokonania prób zbliżenia i zmniejszenia różnic między Niemcami wschodnimi a zachodnimi. W ten spo-

sób uczyniono by krok nie w kierunku usunięcia, lecz w kierunku zwiększenia przeszkód na drodze do narodowego zjednoczenia Niemiec.

Okoliczność, — kontynuował minister Mołotow — że Związek Radziecki nie utrzymuje oficjalnych stosunków z Niemcami zachodnimi, wcale nie wyklucza możliwości nawiązania odpowiedniego kontaktu i ustanowienia stosunków między ZSRR a zachodnio-niemiecką republiką federalną. Tego rodzaju próby nawiązania stosunków miały już miejsce, trzeba jednak przyznać, że były one niewystarczające i nie dały jeszcze należytych rezultatów.

Wobec Niemców wschodnich a Związkiem Radzieckim ukształtowały się stosunki przyjaźni zarówno w dziedzinie politycznej i gospodarczej jak i kulturalnej. Między Związkiem Radzieckim a Niemcami zachodnimi nie było dotychczas wymiany np. delegacji kulturalnych.

Uczni i artyści radzieccy — oświadczył min. Mołotow — bynajmniej nie uważają za idealną obecną sytuację, kiedy nie ma normalnych stosunków między odpowiednimi działaczami naszego kraju i Niemiec zachodnich. Jeśli rozwijają się stosunki kulturalne między Związkiem Radzieckim i Francją lub między Związkiem Radzieckim i Polską, to dlaczego nie mogłyby być nawiązane tego rodzaju stosunki nie tylko między Związkiem Radzieckim i Niemiecką Republiką Demokratyczną, lecz także między ZSRR i Niemiecką Republiką Federalną?

Omawianie problemu niemieckiego na obecnej konferencji w Berlinie bez wysłuchania zarówno przedstawicieli Niemiec wschod-

Tygodnik zachodnio-niemiecki domaga się wystąpienia przedstawicieli obu części Niemiec na konferencji berlińskiej

BERLIN (PAP)

Jak podaje agencja ADN, ukazujący się w Kolonii tygodnik „Parlamentarische Wochenchau”, omawiając konferencję berlińską ministrów spraw zagranicznych, wskazuje na konieczność wytworzenia w całym Niemczech atmosfery wzajemnego zrozumienia i pokoju. Jeśli chodzi o pogląd narodu niemieckiego — stwierdza pismo — to nie ma co do tego żadnych wątpliwości. Konferencja ministrów spraw zagranicznych powinna zrealizować to, co obiecano nam w układzie poczdamskim.

Jeśli domagamy się wolności dla Niemiec — kontynuuje tygodnik — to oznacza to usunięcie obcych wpływów, wycofanie wojsk okupacyjnych, zniesienie wszelkich ograniczeń handlowych i przywrócenie naszej suwerenności, abyśmy mogli urządzić się we własnym domu według własnych upodobań. Podczas gdy Adenauer zwraca się w swym apelu tylko do mocarstw zachodnich, Wilhelm Pieck wzywa naród niemiecki do aktywnej działalności. Należy się z nim zgodzić, gdy mówi on, że wszyscy Niemcy żywią jedną nadzieję, że konferencja czterech mocarstw przybliży chwilę realizacji wielkiego celu narodowego — zawarcie traktatu pokojowego, przywrócenie jednolitości, całkowitej suwerenności i niezawisłości

Niemiec rzeczywiście demokratycznych i pokojowych.

Jeśli Niemcy na zachodzie i wschodzie dążą do wspólnego zasadniczego celu, to dlaczego nie mogą dojść do porozumienia i wspólnie wystąpić w Berlinie? Jest to nie tylko możliwe, lecz konieczne.

Jedna z najnowocześniejszych w Europie przedalnia cienkopędna w Andrychowie przystąpiła do produkcji

KRAKÓW (PAP)

Po okresie rozruchu poszczególnych zespołów maszyn, po okresie produkcji próbnej, nowa przedalnia cienkopędna w Andrychowie przystąpiła 30 bm. w IX rocznicę wyzwolenia tego miasta przez Armię Radziecką — do produkcji ciągłej.

Był to uroczysty dzień dla całej załogi andrychowskiego kombinatu bawelnianego i dla ludności pow. Wadowice, który szybko przeobraża się w nowy ośrodek przemysłowy.

omawiać problemu niemieckiego nie wysłuchawszy poglądów Niemców, nawet gdyby poglądy te były różne. Jak wiadomo, ze ścierania się poglądów rodzi się prawda.

W zakończeniu minister Mołotow raz jeszcze powtórzył propozycję delegacji radzieckiej, by zaprosić przedstawicieli obu części Niemiec na obecną konferencję, i zanim wypowiedziany zostanie pogląd jej uczestników — wysłuchać zdania rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej i rządu Niemieckiej Republiki Federalnej.

Po przemówieniu ministra Mołotowa ponownie zabierali głos Bidault i Eden, uchylając się od dania bezpośredniej i jasnej odpowiedzi na propozycję radziecką w sprawie zaproszenia przedstawicieli obu części Niemiec do udziału w omawianiu problemu niemieckiego. Eden przedstawił przy tym — jak się wyraził — „brytyjski plan zjednoczenia Niemiec”, składający się z 5 etapów. Eden oświadczył, że tzw. „wolne wybory” są zasadniczym elementem przedstawionego przez niego planu. Równocześnie, jak wynika z jego propozycji, wybory w Niemczech powinny być przeprowadzone pod nadzorem mocarstw okupujących Niemcy.

Po oświadczeniu Edena zabrał głos minister Mołotow. Podkreślił on, że zarówno A. Eden jak i G. Bidault uchylają się od udzielenia jasnej odpowiedzi na propozycję radziecką w sprawie zaproszenia przedstawicieli narodu niemieckiego do udziału w omawianiu problemu niemieckiego.

W. M. Mołotow oświadczył, że Eden chce mówić, iż wolność Niemiec realizowana przez władze okupacyjne jest najlepszym wyjściem, jakie można Niemcom zaproponować. Nie mogą jednak zrozumieć, — stwierdził minister Mołotow — dlaczego p. Eden zapomniawszy wypowiedzieć się w sprawie, czy należy, czy też nie należy zapraszać przedstawicieli Niemiec na naszą konferencję. Może kole- jny mój uwaga, że nie należy omawiać tego zagadnienia, że nie trzeba zapraszać przedstawicieli Niemiec na naszą konferencję. I dlatego nie mogę z tym się zgodzić.

Minister Mołotow dodał, że wobec późnej godziny można przenieść omówienie propozycji radzieckiej na następne posiedzenie. Jednakże, tak czy inaczej, trzeba wyraźnie odpowiedzieć na pytanie, czy chcemy zaprosić na naszą konferencję Niemców zarówno ze wschodniej jak z zachodniej części Niemiec, czy też propozycja delegacji radzieckiej zostaje odrzucona.

Przewodniczący — delegat USA Dulles oświadczył, że wobec późnej godziny rozpatrzenie zagadnienia wysuniętego przez delegację radziecką zostaje przeniesione na następne posiedzenie.

Z szóstego dnia obrad

BERLIN (PAP)

30 stycznia odbyło się szóste posiedzenie konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, na którym przewodniczył min. Georges Bidault.

Czterej ministrowie omawiali w dalszym ciągu propozycję delegacji radzieckiej dotyczącą zaproszenia przedstawicieli Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej do udziału w dyskusji nad drugim punktem porządku dziennego — „problem niemiecki i zadania zapewnienia bezpieczeństwa Europy”.

Minister Bidault zapytał, czy ministrowie życzą sobie zabrać głos w sprawie propozycji radzieckiej dotyczącej zaproszenia przedstawicieli obu części Niemiec.

Minister A. Eden oświadczył, że nie uważa za celowe zapraszać przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich. Minister W. M. Mołotow stwierdził, iż przyjmuje do wiadomości oświadczenie min. Edena, lecz uważa za konieczne podkreślić, że delegacja radziecka pozostaje na

swym stanowisku, uważając, iż należy zaprosić na konferencję przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich oraz wysłuchać ich zdania na temat problemu niemieckiego.

Dulles oświadczył, że podtrzymuje pogląd wypowiedziany na poprzednim posiedzeniu. Nie jestem — powiedział on — zwolennikiem propozycji p. Mołotowa, by zaprosić tutaj przedstawicieli Niemiec wschodnich i republik federalnej. Sekretarz stanu USA dodał, że rząd Niemiec zachodnich sam nie wyrażał pragnienia, by zaproszono go na konferencję ministrów spraw zagranicznych.

Bidault oświadczył, że „celowe będzie zacząć od zaproszenia przedstawicieli Niemiec zachodnich i wschodnich do czasu aż utworzony zostanie rząd niemiecki, który mógłby reprezentować cały naród niemiecki”. Następnie Bidault jako przewodniczący zaproponował podjęcie dalszej dyskusji nad drugim punktem porządku dziennego: „problem niemiecki i zadania zapewnienia bezpieczeństwa Europy”.

Dalsze podniesienie stopy życiowej, ogromny wzrost produkcji osiągnęły narody ZSRR w 1953 r.

Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w 1953 roku

MOSKWA (PAP)

W Moskwie opublikowano komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w 1953 roku.

Rozwój przemysłu, rolnictwa i transportu, wzrost budownictwa inwestycyjnego, wzrost handlu wewnętrznego i zewnętrznego, zwiększenie liczebności robotników i urzędników oraz podniesienie materialnego i kulturalnego poziomu ludności w 1953 roku charakteryzują następujące liczby:

I. Wykonanie planu produkcji w przemyśle

Roczny plan globalnej produkcji przemysłowej wykonany został w 101 proc. Poszczególne ministerstwa wykonały roczny plan produkcji globalnej w sposób następujący: (procent wykonania planu rocznego na rok 1953)

Ministerstwo Hutnictwa — 99; Ministerstwo Przemysłu Węglowego — 99,4; Ministerstwo Przemysłu Naftowego — 100,9; Ministerstwo Przemysłu Chemicznego — 102; Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrycznego — 102; Ministerstwo Budowy Maszyn — 102; Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Maszyn Ciężkich — 98; Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych ZSRR — 99; Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR — 93; Ministerstwo Artykułów Przemysłowych Powszechnego Użytku ZSRR — 104; Ministerstwo Przemysłu Artykułów Żywnościowych ZSRR — 100,5; przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Komunikacji — 104; przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Kultury ZSRR — 104; przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR — 102; Ministerstwa Przemysłu Miejskowego i Przemysłu Opalowego oraz Ministerstwa Przemysłu Miejskowego Republik Związkowych — 104; spółdzielczość rzemieślnicza — 103.

Produkcja globalna całego przemysłu ZSRR wzrosła w 1953 r. w porównaniu z rokiem 1952 o 12 proc., a w porównaniu z 1950 rokiem — o 45 proc. Oznacza to, że zadania przewidziane w piątym planie pięcioletnim w zakresie wzrostu produkcji przemysłowej wykonywane są pomyślnie.

W roku ubiegłym rząd powziął szereg uchwał zmierzających do realizacji radykalnego wzrostu produkcji artykułów powszechnego użytku w celu znacznego podniesienia dobrobytu materialnego narodu.

W wyniku powyższego gwałtowniejszego rozwoju produkcji artykuły konsumpcyjne rozwijały się w 1953 r., a zwłaszcza w drugim półroczu, w szybszym tempie niż w 1952 r. oraz szybciej niż przewidywał to początkowo plan na rok 1953. O ile w 1952 r. produkcja tych gałęzi wzrosła o 10,5 proc., to w 1953 roku wzrosła ona o 12 proc., przy czym w drugim półroczu 1953 r. o 14 proc. w porównaniu z drugim półroczem 1952 r. W 1953 roku plan produkcji w wielu dziedzinach przemysłu został przekroczony.

Przekroczony został roczny plan wydobycia ropy naftowej, gazu ziemnego, łupku, rudy żelaznej i manganowej, produkcji benzyny, nafty, aluminium, energii elektrycznej, żarówek, obrabiarek do skrawania metali, kotłów parowych o dużej mocy, motorów dieslowych, urządzeń do hut i stalowni, samochodów ciężarowych i osobowych, autobusów, trolleybusów, wagonów tramwajowych, pługów traktorowych i kosiarek, maszyn do oczyszczania zboża, kombajnów do sprzętu ziemniaków, koparek, zgarniarek traktorowych i buldożerów, łożysk kulkowych i łożysk walcowych, nawozów mineralnych, syntetycznego amoniaku, syntetycznego fenolu, chemikaliów trujących do zwalczania szkodników w rolnictwie, barwników i innych chemikaliów, kauczuku syntetycznego, opon samochodowych, taśm dla transporterów, papy do krycia dachów, szkła okiennego, papieru, spirytusu i innych wyrobów przemysłowych.

Wykonano z nadwyżką roczny plan produkcji tkanin jedwabnych, wełnianych i lnianych, nici bawełnianych i wyrobów dziewiarskich, bielizny dzianej, pończoch i skarpet, pianin i fortepianów, wyrobów masarskich, mleka skondensowanego, tłuszczów roślinnych, margaryny, wyrobów makaronowych, wyrobów cukierniczych, herbaty, wina gronowego, piwa, szampana, tytoniu, papierosów, zapalek, mydła oraz innych artykułów spożywczych i przemysłowych powszechnego użytku.

Jednakże niektóre ministerstwa nie poczyniły niezbędnych kroków i nie zapewniły wykonania planów w zakresie poszczególnych rodzajów produkcji przemysłowej. Tak np. Ministerstwo Przemysłu Hutniczego nie w pełni wykonało plan produkcji poszczególnych rodzajów wyrobów, a zwłaszcza niektórych deficytowych rodzajów wyrobów walcowanych z żelaza i stali; Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrycznego nie w pełni wykonało plan produkcji poszczególnych rodzajów generatorów i motorów elektrycznych; Ministerstwo Budowy Maszyn — szeregu maszyn rolniczych i urządzeń dla przemysłu włókienniczego; Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Maszyn Ciężkich — lokomotyw i poszczególnych rodzajów wyposażenia dla przemysłu energetycznego i walcowniczego; Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych ZSRR — cegły, łupku i niektórych

wyrobów sanitarno - technicznych. Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR nie wykonało planu wywozu drewna przemysłowego. Ministerstwo Przemysłu Artykułów Żywnościowych ZSRR nie zapewniło wykonania planu połowu ryb.

Mimo pewnego polepszenia jakości wyrobów przemysłu lekkiego i spożywczego, liczne przedsiębiorstwa Ministerstwa Artykułów Przemysłowych Powszechnego Użytku ZSRR, Ministerstwa Przemysłu Artykułów Żywnościowych ZSRR, a zwłaszcza spółdzielczości rzemieślniczej i przemysłu miejscowego wciąż jeszcze wypuszczają część produkcji niezadowolającej jakości, w asortymencie nie odpowiadającym potrzebom ludności, nie uczynili wszystkiego co należy, by polepszyć wykonanie i wygląd zewnętrzny towarów. M. in. wciąż jeszcze zdarzają się wypadki produkowania w złych gatunkach obuwia, mebli, naczyń fajansowych i porcelanowych, żele i nieestetycznie wykonanych tkanin oraz produkowania wyrobów konfekcyjnych i dziewiarskich z poważnymi defektami.

W szeregu gałęzi przemysłu wzrost produkcji hamowany był istnieniem znacznej ilości przedsiębiorstw, które pracowały nierytmicznie i nie wykonywały planu.

Wiele przedsiębiorstw, zwłaszcza fabryk budowy maszyn z miesiąca na miesiąc produkowało nierównomiernie, tzn. w pierwszej dekadzie miesiąca pracowało w tempie znacznie wolniejszym niż w następnych dniach miesiąca. Tego rodzaju nierytmiczna produkcja powoduje niewłaściwy reżim pracy przedsiębiorstwa, doprowadza do przestojów urządzeń, do przestoju w wykorzystaniu siły roboczej, do niedostatecznego wykorzystania mocy produkcyjnej, do zwiększenia ilości braków, do nadmiernych nieprodukcyjnych wydatków na pracę w godzinach nadliczbowych i z kolei pociąga za sobą nierównomierność dostaw i obciążenia transportu.

W przemysłach węglowym, hutniczym, chemicznym, leśnym i w przemyśle materiałowym budowlanych, jak również w szeregu innych gałęzi gospodarki narodowej wciąż jeszcze istnieje znaczna ilość nie nadających się do produkcji, które nie wykonują zadań planu gospodarczego i obniżają poziom produkcji przemysłowej oraz wskaźniki jakościowe pracy tych gałęzi.

II. Wzrost produkcji przemysłowej

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłowych zwiększyła się w 1953 r. w porównaniu z 1952 r. w sposób następujący: (produkcja w 1953 r. w procentach w porównaniu z produkcją w 1952 r.)

Surówka — 109, stal — 110, wyroby walcowane — 110, rury stalowe — 116, cynk — 113, ołów — 122, węgiel — 106, ropa naftowa — 112, benzyna — 111, nafta — 123, energia elektryczna — 113, turbiny parowe — 140, wielkie turbiny wodne — 135, turbogeneratory — 147, hydrogeneratory — 115, wielkie maszyny elektryczne — 134, motory elektryczne — 113, lokomotywy dalekobieżne — 263, lokomotywy elektryczne dalekobieżne — 134, wagony towarowe dalekobieżne — 103, trolleybusy — 121, samochody ciężarowe — 111, samochody osobowe — 130, autobusy — 127, motocykle — 137, łożyska kulkowe i łożyska walcowe — 115, urządzenia hutnicze — 118, koparki — 112, aparatura dla przemysłu naftowego — 117, obrabiarki do skrawania metali — 114, urządzenia dla przemysłu chemicznego — 124, warsztaty tkackie — 102, maszyny do liczenia — 124, traktory — 113, kombajny zbożowe — 102, pługi traktorowe — 101, kosiarki samobieżne — 146, kombajny do sprzętu lnu — 107, kombajny do sprzętu buraków — 150, maszyny do oczyszczania ziarna — 102, soda kaustyczna — 115, soda kalcynowana — 119, nawozy sztuczne — 109, chemikalia trujące do walki ze szkodnikami roślin uprawnych — 143, kauczuk syntetyczny — 113, opony samochodowe — 107, papier — 110, cement — 115, szkło okienne — 122, łupki — 122, papa dachowa — 114, cegła — 112, domy standardowe — 109, spirytus — 118, tkaniny bawełniane — 105, tkaniny lniane — 112, tkaniny wełniane — 109, tkaniny jedwabne — 178, obuwie skórzane — 104, wyr. półkoszyczkowe i skarpetki — 104, bielizna dziana — 116, konfekcja zwierzęcna — 103, rowery — 115, odbiorniki radiowe — 127, aparaty telewizyjne — 225, telefony — 126, maszyny do szycia — 124, zegarki — 122, aparaty fotograficzne — 109, pianina i fortepiany — 123, lodówki domowe — 159, odkurzacze — 200, żółta metalowa — 145, meble — 114, mięso — 112, wyroby masarskie — 116, ryby — 103, masło — 103, artykuły mleczarskie — 109, tłuszcze roślinne — 116, margaryna — 124, ser — 116, cukier — 112, wyroby cukiernicze — 109, wyroby makaronowe — 120, konserwy —

114, herbata — 106, mydło — 111, papierosy — 116, wino gronowe — 124, piwo — 113.

W roku 1953 wzrosła m. in. znacznie produkcja towarów w asortymentach cieszących się zwiększonym popytem ze strony ludności. Tak np. gdy wzrost produkcji tkanin bawełnianych wyniósł w porównaniu z 1952 r. 5 proc., to produkcja wzorzystych tkanin bawełnianych zwiększyła się o 78 proc., a tkanin ze sztucznego jedwabiu — o 65 proc., podczas gdy wzrost produkcji tkanin wełnianych wyniósł 9 proc., to produkcja czysto wełnianych czesanelek zwiększyła się o 76 proc., — przy wzroście produkcji tkanin jedwabnych o 78 proc. — produkcja tkanin z włókna ciętego zwiększyła się o 2,8 raza; przy wzroście produkcji konfekcji zwierzęcnej o 3 proc., produkcja zwierzęcnej konfekcji czysto wełnianej i półwełnianej wzrosła o 12 proc.; przy wzroście produkcji obuwia o 4 proc., produkcja obuwia modelowego zwiększyła się o 44 proc.; przy wzroście produkcji konserw o 14 proc., produkcja konserw mięsnych zwiększyła się o 29 proc., a mleka skondensowanego — o 21 proc., przy wzroście produkcji wyrobów cukierniczych o 9 proc., produkcja tortów, ciastek i herbatników wzrosła o 28 proc., miękkich ciasteczek lukrowanych w czekoladzie — o 44 proc. Znacznie wzrosła produkcja artykułów żywnościowych paczkowanych.

W roku ubiegłym podnosił się nadal poziom wykorzystania urządzeń technicznych w przemyśle. Niemniej jednak istnieją jeszcze w przemyśle znaczne rezerwy nie wykorzystanych mocy wytwórczych.

W roku 1953 gospodarka narodowa ZSRR zgodnie z państwowym planem zaopatrzenia otrzymała znacznie więcej niż w roku 1952 surowców, materiałów, opału, energii elektrycznej i urządzeń. Szczególnie zwiększyła się w roku ubiegłym dostawa materiałów i urządzeń dla rolnictwa oraz dla produkcji artykułów przemysłowych i spożywczych.

Obniżenie kosztów własnych produkcji przemysłowej wyniosło w 1953 roku przeszło 5 proc.

III. Stosowanie nowej techniki w gospodarce narodowej

W 1953 roku pracowano we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej nad rozwijaniem i stosowaniem nowej techniki.

Radziecki przemysł budowy maszyn stworzył w 1953 roku około 700 nowych, niezmiennie ważnych typów i rodzajów maszyn i mechanizmów, które zapewniają dalszy postęp techniczny gospodarki narodowej, przy czym stworzono ponad 100 nowych typów urządzeń o wysokiej wydajności dla przemysłu lekkiego i spożywczego.

Wyprodukowano nowe rodzaje urządzeń dla przemysłu energetycznego, elektrotechnicznego, naftowego, chemicznego i hutniczego, nowe rodzaje urządzeń dla mechanizacji robót pracochłonnych w kopalniach węgla, w kopalniach rud i w budownictwie.

Stworzono nowe typy maszyn, agregatów i instalacji dla przemysłu włókienniczego, futrzarskiego i odzieżowego. W dalszym ciągu wprowadzono nowe maszyny, agregaty i automaty, przyczyniające się do zwiększenia wydajności pracy, czyniące warunki pracy lepszymi i zapewniające wysoką jakość wyrobów.

W celu zapewnienia dalszej mechanizacji i zrealizowania kompleksowej mechanizacji robót rolnych wyprodukowano w 1953 roku przeszło 80 wzorów maszyn i narzędzi rolniczych różnych typów, jak np. kombajny do zbioru ziemniaków na ciężkich glebach, maszyny do sprzętu kapusty, kosiarka o szerokim zasięgu doczepiana do traktora DT-54, kombajn do sprzętu roślin do silosowania, maszyna do rozrzucań wapna i nawozów sztucznych, elewatorowa maszyna do stogowania i inne.

Jednakże ministerstwa nie wykonały w całości wyznaczonego planu w zakresie opanowania i produkcji nowych typów maszyn i mechanizmów.

Dokonano znacznej pracy w zakresie automatyzacji i mechanizacji produkcji oraz stosowania nowych procesów technologicznych.

Komunikat wymienia wielkie osiągnięcia pod tym względem w przemyśle hutniczym, węglowym, chemicznym, energetycznym i w innych gałęziach gospodarki. Tak więc np. w przedsiębiorstwach Ministerstwa Przemysłu Hutniczego trwały w dalszym ciągu prace nad automatyzacją reżimu cieplnego wielkich pieców i pieców martenowskich. Nastąpił dalszy rozwój przodujących procesów technologicznych, zwiększających wydajność agregatów hutniczych. Opanowano produkcję znacznej liczby nowych gatunków stali, stopów metali żelaznych i nieżelaznych, jak również nowych profili wyrobów walcowanych.

W kopalniach Ministerstwa Przemysłu Węglowego kontynuowano prace nad mechanizacją najbardziej pracochłonnych procesów wydobywania węgla. Zakres prac mechanizowanych zwiększył się w 1953 roku w porównaniu z 1952 rokiem w ład-

waniu węgla na ścianach — o 18 proc., w ładowaniu węgla i kamieni w toku podstawowych prac przygotowawczych — o 17 proc. W dalszym ciągu wprowadzano nowe rodzaje obudowy wyrobisk przygotowawczych i przedkół wybierania. Liczba wyrobisk przygotowawczych, w których zastosowano metalową obudowę i filary żelbetowe, zwiększyła się o 36 proc. w porównaniu z 1952 rokiem.

Stopień uzbrojenia w energię elektryczną w przemyśle w przeliczeniu na jednego robotnika zwiększył się w 1953 roku o 7 proc. w porównaniu z 1952 rokiem.

We wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej wzrosła się aktywność mas pracujących w dziedzinie wynalazczości i racjonalizacji. Liczba wynalazków, usprawnień technicznych i wniosków racjonalizatorskich, wprowadzonych w 1953 roku do przemysłu, budownictwa i transportu wyniosła ponad 850 000.

IV. Rolnictwo

Obszar zasiewów w 1953 roku zwiększył się w porównaniu z rokiem 1952 o 1 400 tys. ha, przy czym obszar zasiewów najcenniejszej rośliny zbożowej — pszenicy wzrósł o 2 miliony hektarów. Zwiększył się również obszar zasiewów buraka cukrowego, roślin oleistych, ziemniaka, warzyw a także obszar zbiorów traw wieloletnich i innych roślin. Mimo, iż w szeregu okręgów ZSRR warunki meteorologiczne były niekorzystne, faktyczne zbiory zbóż w 1953 roku są niemal równe faktycznym zbiorom 1952 roku. W porównaniu z 1952 rokiem zwiększyły się faktyczne zbiory bawełny, buraka cukrowego, słonecznika, warzyw i upraw basztanowych. Ziemniaków zebrano w przybliżeniu tyleż, co w roku 1952.

Zgodnie z uchwałą wrześniowego Plenum KC KPZR „W sprawie środków zmierzających do dalszego rozwoju rolnictwa w ZSRR”, już w 1953 roku udzielono rolnictwu znacznej pomocy.

W 1953 roku wzrosła i umocniła się materiałowo - techniczna baza rolnictwa. W roku ubiegłym rolnictwo otrzymało 139 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM), 18 tys. traktorów do uprawy międzyrzędowej, 41 tys. kombajnów zbożowych, w tym 22 tys. kombajnów samobieżnych, 69 tys. samochodów ciężarowych i ponad 2 miliony narzędzi do uprawy ziemi, siewników, maszyn do sprzętu i innych maszyn rolniczych, jak również maszyn i urządzeń dla ferm hodowlanych. W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimin i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krotszym i bardziej odpowiednim ze względów agrotechnicznych czasie aniżeli w latach ubiegłych.

Wzrost technicznego wyposażenia rolnictwa umożliwił zwiększenie stopnia mechanizacji robót rolnych w kolchozach i sowchozach. Ośrodki maszynowo - traktorowe wykonywały w 1953 roku o 17 procent więcej robót rolnych w kolchozach aniżeli w roku 1952. W roku ubiegłym ośrodki maszynowo - traktorowe wykonywały swoim taborem traktorów i maszyn przeszło 80 proc. wszystkich podstawowych prac polowych w kolchozach. Orka wiosenna i jesienna w kolchozach została prawie całkowicie zmechanizowana, siew ozimin jest zmechanizowany w 93 proc., siew jarych — w 83 proc.

W kolchozach i sowchozach stosowano na szerszą niż dotychczas skalę energię elektryczną do mechanizacji pracochłonnych procesów produkcyjnych w uprawie roli i w fermach hodowlanych.

Pogłowie zwierząt gospodarskich, stanowiących własność społeczną w kolchozach było według stanu na dzień 1 października 1953 r. większe aniżeli 1 października 1952 r., a mianowicie krów o 8 proc. więcej, owiec — o 9 proc. i trzody chlewnej — o 10 proc. Poglówie zwierząt gospodarskich w sowchozach zwiększyło się w okresie od 1 października 1952 r. do 1 października 1953 r. jak następuje: krów o 9 proc. więcej, owiec — o 11 proc. i trzody chlewnej — o 8 procent.

W celu wzmocnienia pomocy agrotechnicznej i zootechnicznej dla kolchozów skierowano do końca 1953 r. do ośrodków maszynowo - traktorowych dla obsługi kolchozów przeszło 100 tys. agronomów i zootechników.

V. Wzrost przewozów w transporcie kolejowym wodnym i samochodowym

Roczny plan przewozu towarów w transporcie kolejowym w 1953 roku został wykonany z nadwyżką. W porównaniu z 1952 rokiem przewóz towarów wzrósł o 7 procent. Łączny plan przeciętnego ładunku dziennego wykonany został przez koleje w 101 procentach.

Wykonano również z nadwyżką — jak stwierdza komunikat — roczny plan prze-

(Ciąg dalszy na str. 4)

Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w 1953 r.

(Ciąg dalszy ze str. 3)

Wozu towarów w transporcie morskim i rzeczonym.

Przewóz towarów w transporcie samochodowym zwiększył się w 1953 roku o przeszło 13 procent w porównaniu z rokiem 1952.

VI. Wzrost budownictwa inwestycyjnego

Inwestycje państwowe w gospodarce narodowej w roku 1953 wyniosły 104 proc. w stosunku do 1952 roku. W porównaniu z 1952 rokiem zwiększyły się inwestycje w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych, w elektrowniach, w przemyśle budowy maszyn, w przemyśle opałowym, chemicznym, leśnym i papiernicznym, w produkcji materiałów budowlanych i w innych gałęziach ciężkiego przemysłu. Inwestycje państwowe w budownictwie przedsiębiorstw przemysłu lekkiego i spożywczego, dokonane w ciągu roku, były o 8 procent wyższe od inwestycji roku poprzedniego, przy czym w drugim półroczu zwiększyły się one o 10 procent w porównaniu z analogicznym okresem 1952 roku. W 1953 roku oddano do użytku około 300 nowych państwowych zakładów przemysłowych, przeznaczonych do produkowania artykułów powszechnego użytku. Inwestycje w budownictwie przedsiębiorstw handlowych zwiększyły się w 1953 roku o 35 procent, przy czym w drugim półroczu — o 48 procent.

Inwestycje w budownictwie dla celów kulturalnych i bytowych zwiększyły się o 22 proc. w 1953 roku. W ubiegłym roku dokonano znacznej pracy w zakresie budowy szkół, szpitali i poliklinik, domów wypoczynkowych, sanatoriów, żłobków i przedszkoli, obozów pionierskich, instytucji widowiskowych oraz innych instytucji kulturalnych i socjalno-usługowych.

Jednakże plan inwestycji i oddania do użytku mocy produkcyjnych w gospodarce narodowej w 1953 roku nie został wykonany, zwłaszcza w zakresie niektórych wymienionych w komunikacie ministerstw.

Organizacje budowlane otrzymały w 1953 r. znaczną ilość wysokodajnych maszyn i mechanizmów. Tabor koparek zwiększył się o 23 procent w porównaniu z 1952 rokiem, buldożerów — o 13 proc., dźwigów wieżowych — o przeszło 40 proc.; znacznie zwiększył się również tabor innych maszyn i mechanizmów budowlanych.

VII. Rozwój handlu wewnętrznego i zagranicznego

W 1953 roku trwał dalszy rozwój handlu radzieckiego. Wykonano z nadwyżką ustalony na rok 1953 plan detalicznego obrotu towarów.

Na gruncie poważnych sukcesów osiągniętych w rozwoju produkcji przemysłowej i rolniej, rząd dokonał z dniem 1 kwietnia 1953 roku nowej — szóstej z kolei — podniesienia systemu kartkowego — obniżki państwowych cen detalicznych ar-

tykułów żywnościowych i przemysłowych. Nowa obniżka cen przyczyniła się do dalszego umocnienia rubla radzieckiego i do poważnego podniesienia stopy życiowej ludności ZSRR.

W 1953 roku rząd podjął kroki w kierunku zwiększenia zasobów towarowych przeznaczonych do sprzedaży, w wyniku czego organizacje handlowe otrzymały dodatkowo w okresie kwiecień — grudzień artykuły powszechnego użytku wartości 33 miliardów rubli oprócz towarów wartości 312 miliardów rubli przeznaczonych do sprzedaży na okres kwiecień — grudzień 1953 r. Sprzedaż towarów zwiększyła się w 1953 roku znacznie w porównaniu z 1952 rokiem, przy czym wzrosła sprzedaż towarów lepszych gatunków i wyższej jakości.

W ciągu 1953 roku sprzedano (w cenach porównywalnych) w sieci handlu państwowego i spółdzielczego o 21 proc. więcej towarów, aniżeli w 1952 roku, przy czym w drugim półroczu — o 26 proc. więcej, aniżeli w analogicznym okresie 1952 r. W 1953 roku rozszerzano w dalszym ciągu sieć handlu państwowego i spółdzielczego. W ciągu roku otwarto około 6 tys. sklepów. Znacznie zwiększyła się sieć sklepów specjalnych w miastach, osiedlach robotniczych i miejscowościach wiejskich.

Jednakże popyt na niektóre artykuły jest zaspokojony w niedostatecznym stopniu. Organizacje handlowe słabo studiują popyt i popełniają błędy w dystrybucji i dowozie towarów.

W 1953 roku zwiększyła się sprzedaż artykułów rolnych na rynkach kołchozowych. Ceny artykułów rolnych na rynkach kołchozowych obniżyły się.

W dziedzinie handlu zagranicznego Związek Radziecki w 1953 roku podobnie jak w latach poprzednich w dalszym ciągu rozszerzał stosunki gospodarcze z zagranicą. W ciągu 1953 r. Związek Radziecki utrzymywał stosunki handlowe z 51 państwami, przy czym z 25 państwami wymiana handlowa odbywała się na podstawie rocznych i wieloletnich układów handlowych. Po raz pierwszy w okresie powojennym zawarte zostały układy handlowe z Indiami, Francją, Argentyną, Grecją i Islandią.

Obroty radzieckiego handlu zagranicznego wzrosły do 23 miliardów rubli wobec 20,8 miliarda rubli w roku 1952, tj. o 11 proc., przy tym obroty handlu zagranicznego (w cenach porównywalnych) były w 1953 roku prawie czterokrotnie większe, aniżeli w okresie przedwojennym.

Równolegle z dalszym zwiększeniem wymiany handlowej między Związkiem Radzieckim i krajami obozu demokratycznego zwiększyła się znacznie wymiana handlowa z szeregiem krajów Europy zachodniej, Bliskiego i Środkowego Wschodu. Przy tym wachlarz towarów eksportowanych i importowanych uległ dalszemu rozszerzeniu.

VIII. Zwiększenie liczby robotników i urzędników oraz wzrost wydajności pracy

Liczba robotników i urzędników zatrudnionych w gospodarce narodowej ZSRR znac-

nie wzrosła i w końcu 1953 roku wyniosła 44,8 miliona osób.

W 1953 r., podobnie jak w latach poprzednich, bezrobocie w kraju nie było.

W roku ubiegłym 320 tysięcy młodych wykwalifikowanych pracowników ukończyło szkoły rzemieślnicze, kolejowe, górnicze szkoły przykładowe oraz szkoły górnictwa przemysłowego i zostało skierowanych do pracy w przemyśle, budownictwie i transporcie.

W drodze indywidualno-brygadowego nauczania i szkolenia na kursach podniesiono w 1953 roku poziom kwalifikacji i przeszkolono 7,5 miliona robotników i urzędników.

Dzięki wzrostowi technicznego wyposażenia procesu pracy i podniesieniu kwalifikacji pracowników, wydajność pracy w przemyśle wzrosła w 1953 roku w porównaniu z 1952 r. — o 6 proc., a w budownictwie — o 4 proc.

IX. Wzrost dochodu narodowego oraz podniesienie stopy życiowej i poziomu kulturalnego narodu

W roku ubiegłym osiągnięto dalszą poprawę sytuacji materialnej i wzrost poziomu kulturalnego robotników, chłopów i inteligencji.

Dochód narodowy ZSRR w 1953 r. wzrósł w porównaniu z 1952 r. o 8 proc. Zwiększyła się część dochodu narodowego, jaką otrzymały masy pracujące na zaspokojenie swych potrzeb osobistych, zaś część dochodu narodowego, pozostająca do dyspozycji państwa — nieco się zmniejszyła. Na większą skalę i w stosunku do znacznie większej ilości towarów niż w 1952 r. obniżono państwowe ceny detaliczne artykułów powszechnego użytku. Dzięki tej obniżce cen bezpośrednio korzyści ludności jedynie w zakresie handlu państwowego i spółdzielczego wyniosły w stosunku rocznym 50 miliardów rubli wobec 24 miliardów rubli oszczędności w stosunku rocznym jaką uzyskała ludność po obniżce cen w 1952 roku.

Wzrost dochodu narodowego i kroki podjęte przez rząd zapewniły dalsze zwiększenie dochodów robotników i urzędników oraz dochodów chłopów.

W dalszym ciągu komunikat wymieniał liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzom pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, obniżce cen artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

Inwestycje w państwowym budownictwie mieszkaniowym zwiększyły się w 1953 roku o 11 proc. Zbudowano domy o ogólnej powierzchni przeszło 28 milionów m².

W 1953 roku a zwłaszcza w drugim półroczu, znacznie wzrosły dochody chłopów.

Dzięki realizacji szeregu zarządzeń, zmierzających do materialnego zainteresowania kolchozów i kolchoźników, jak również zarządzeń w dziedzinie polityki podatkowej, dochody kolchozów i kolchoźników zwiększyły

się w 1953 roku o przeszło 13 miliardów rubli.

Ponadto chłopci uzyskali znaczne korzyści dzięki dokonanej w 1953 r. obniżce państwowych cen detalicznych.

Chłopci podobnie jak robotnicy i urzędnicy, otrzymywali bezpłatną pomoc lekarską, bezpłatne nauczanie, stypendia dla uczących się, zapomogi dla rodzin wielodzietnych i kobiet samotnych oraz inne wypłaty i ulgi. Rozmiary powyższych wypłat i ulg dla chłopów z funduszy państwowych zwiększyły się w 1953 roku w porównaniu z rokiem ubiegłym, z uwzględnieniem niższej cen — o 14 proc.

O wzroście dochodów chłopów świadczy również fakt, że w 1953 r. zbudowano na wsi przeszło 400 tysięcy nowych domów mieszkalnych.

Ludność ZSRR otrzymała w 1953 r. ogółem z budżetu państwowego w związku ze zwiększeniem wydatków państwowych na cele społeczno-kulturalne, wydatkami budżetu z tytułu obniżki cen detalicznych i innymi wydatkami, zmierzającymi do podniesienia dobrobytu mas pracujących — 195 miliardów rubli wobec 147 miliardów rubli w 1952 r. Równocześnie ze swych osobistych dochodów ludzie pracy wnieśli do budżetu w postaci podatków i opłat oraz z tytułu subskrypcji pożyczek 65 miliardów rubli, czyli o 21 miliardów rubli mniej niż w roku ubiegłym. W ten sposób w 1953 r. robotnicy, kolchoźnicy i urzędnicy otrzymali z budżetu o 130 miliardów rubli więcej niż wnieśli do budżetu ze swych osobistych dochodów, wobec 61 miliardów rubli w 1952 roku.

Dzięki wzrostowi dochodów pieniężnych znacznie zwiększyły się wkłady ludności w kasach oszczędności. Przyrost tych wkładów w 1953 roku wyniósł 12 miliardów rubli wobec 4,5 miliarda rubli przyrostu wkładów w 1952 roku.

Na podstawie wzrostu realnej wartości płac robotników i urzędników oraz zwiększenia dochodów chłopów ogólna suma dochodów robotników, urzędników i chłopów w 1953 r. zwiększyła się w porównaniu z 1952 r. (w cenach porównywalnych) o 13 proc.

W roku 1953 w dalszym ciągu trwał wzrost budownictwa kulturalnego i podnoszenie się poziomu kulturalnego narodu radzieckiego.

Stannym rozwojem szkolnictwa wszystkich stopni, a następnie stwierdza, że w 1953 r. było w ZSRR przeszło 380 tysięcy bibliotek różnego rodzaju, a ilość książek w tych bibliotekach przewyższała 1 miliard egzemplarzy.

W roku 1953 w dalszym ciągu rozszerzała się sieć szpitali, izb porodowych, przychodni i innych urządzeń leczniczych, jak również sanatoriów i domów wypoczynkowych.

W roku ubiegłym przeprowadzono prace w zakresie urządzeń miejskich, osiedli i wiejskich ośrodków rejonowych w zakresie budownictwa przedsiębiorstw komunalnych, wodociągów, kanalizacji, łaźni, pralni, hoteli i domów kolchoźników, rozszerzenia komunikacji tramwajowej, trolejbusowej i autobusowej, w zakresie gazyfikacji i ogrzewania domów mieszkalnych. Dużo prac przeprowadzono też w dziedzinie brukowania i asfaltowania ulic i placów w miastach, zadrzewiania miast i osiedli, urządzenia buduarów, skwerów i parków.

CENTRALNY URZĄD STATYSTYCZNY
PRZY RADZIE MINISTRÓW ZSRR

Co decyduje o wynikach?

Z Adamem Łuczakiem z Kotlina, w pow. jarocińskim gawędzimy o sprawach gospodarskich. Wesoło szumi ogień w piecyku, do którego Łuczakowa dosypuje raz po raz szufelkę węgla.

— Z opalem wystarczyć?

Gospodarz uśmiecha się.

— Od kiedy kontraktuję tuczniki, węgla u mnie nie brakuje...

W ciepłym przytulnym pokoiku dowiadujemy się wielu szczegółów o pracy i doświadczeniach przodującego hodowcy gminy Kotlin. Jesteśmy ciekawi przede wszystkim, jakimi metodami udało mu się dojść do tak pokąźnych rezultatów hodowlanych, jak odstawianie z 6-hektarowej działki 40 cetnarów świń, zamiast przewidzianych planem — sześciu.

Dwudziestoletnia praktyka rolnicza pozwala ob. Łuczakowi uzyskać szybki wychów pełnowartościowych sztuk bekonowych. W okresie lata daje on świniom dużo paszy zielonej, aby dobrze wyrosły, później zaś stosuje paszę treściwą. Świeże ziemniaki mieszane z plewami i otrębami przyspieszają tuczenie się trzody. W ciągu 6 miesięcy ob. Łuczak uzyskuje pełnowartościowy bekon. Dużą wagę przywiązuje gospodarz do czystości w chlewie.

Ob. Łuczak pragnie w bieżącym roku wyhodować czterdzieści sztuk bekonów.

— A jak wygląda u was hodowla krów?

— Na swoich 6 hektarach trzymam 5 krów. W sezonie mogą odstawić z nich około 40 litrów mleka dziennie. Staram się siać dużo zielonki, zwłaszcza tulinu, który

starczy mi jako pasza aż do samej zimy. Krów nie wypuszczam na pole, ale karmię zwieszoną zielonką. Jesienią kiszę w betonowym silosie ok. 20 wozów zielonego. Kiszonka i wytloki z cukrowni — to

Adam Łuczak

podstawowa pasza dla moich krów w okresie zimy. Jeżeli uda mi się wybudować drugi silos, będę mógł rozszerzyć hodowlę krów i zwiększyć produkcję mleka...

W rzetelnym chłopskim trudzie Łuczakowi pomaga świadomość, że pracuje nie tylko dla siebie, ale i dla dobra całej gospodarki narodowej. Sprawa rozwoju hodowli jest bowiem gwarancją podniesienia stopy życiowej ludności miast i wsi.

J. M.

listy i odpowiedzi

Czy komisyjne orzeczenie jest miarodajne?

W kwietniu ub. roku do magazynu zbiorowego PZGS w Trzciance nadesłano pewną ilość nasion mieszanki strączkowej i seradeł. Ponieważ nie rozpraważono nasion w czasie akcji wiosennej PZGS postanowił sprzedać je w okresie akcji poplonowej. Wówczas okaza-

ło się, że w ciągu lata nasiona wyschły. — Poszczególne worki straciły tym samym na wadze do 2 kg. Zwolana komisja stwierdziła protokołar-nie, że wszystkie worki były całe, a plomby nieuszkodzone i na tej podstawie wniosła o odpisanie tych ilości na straty.

Tymczasem PZGS wartościścią brakujących nasion obciążył magazyniera, potrącając mu z miesięcznych poborów kwotę 784,79 zł.

Stanowisko PZGS nie tylko krzywdzi magazyniera, ale i przeczy całkowicie orzeczeniu komisji. — Przecież stwierdziła ona, że ubytek taki mógł istotnie nastąpić. (170-P)

Załatwiono

W stołowie Domu Akademickiego przy ul. Stalingradzkiej założono już aparaturę wentylacyjną. (2073-M)

Spółdzielnia Branży Skórzanej w Szamotułach wypłaciła ob. Zofii Bajet zaległe 47 zł — jako różnicę cen za wykonane pantofle. (360)

Gminna Delegatura Ministerstwa Skupu w Gnieźnie wywiesiła na swojej siedzibie tablicę orientacyjną.

Instytucje wyjaśniają

W dniu 18 stycznia br. Gminna Kasa Spółdzielcza w Zaniemnie wypłaciła ob. Antkowiakowi należną kwotę za ponadplanowo dostarczone mleko. (1090-M)

Z nadesłanego wyjaśnienia nie dowiedzieliśmy się jednak, jakie winoski wyciągnęto wobec winoski przewleknięcia tej sprawy od 1952 r. (2188)

Odpowiadamy Czytelnikom

Józef Koronka. — Poznań. Ponieważ właściciel nieruchomości nie wykonał naprawy dachu, wydano zarządzenie egzekucyjne celem ściągania pieniędzy na wykonanie remontu. (1090-M)

Helena Olesiejuk. — Leszno. Miejska Rada Narodowa stwierdziła że przekwaterunkowanie Pani do innego mieszkania jest na razie niemożliwe z powodu braku odpowiednich mieszkań na terenie Leszna. Znajdą jednak Pani warunki mieszkaniowe MRN przyjdzie Pani w najbliższym czasie z pomocą. (2188)

W. W. z ul. Kniwskiego nr 24. Naprawa splucznik winien zająć się administrator nieruchomości, który widocznie nie interesuje się bolączkami lokatorów i w tak drobnych sprawach nie umie, lub nie chce skutecznie interweniować, tym więcej, że upływ wody można było uniknąć przez zamknięcie kurka przełobowego przy spluczce aż do czasu jej naprawy. (2649)

Szczepan Hampel — Krotoszyn. Prez. MRN w Krotoszynie wyjaśnił nam, że lokale mieszkalne, zajmowane przez kilka rodzin, spisano na jednej karcie ewidencyjnej. Mieszkanie Pana, uwidoczniono na szkicu, jako całość, z tym, że Pan zajmuje dwa pokoje z kuchnią, natomiast trzeci pokój zajmuje inna jednostka kwatruńkowa. (2559)

J. Patałasowa. — Poznań. Okręgowe Przedsiębiorstwo Handlu Opalem w Poznaniu zawiadomiło nas, że duża wartość miała w węglu, który Pani otrzymała, tłumaczy się tym, że woźnica zabierał węgiel dla trzech osób, a Pani składowała go na samym końcu. W czasie zwózki miał węgiel opadł na dno wozu i dlatego otrzymała Pani go najwięcej. O. P. H. Opalem przyznało Pani bonifikatę na wyrównanie szkody. (2621)

A. Kłoniacki. — Poznań. Przy ostatniej ewidencji mieszkań Wydział Kwaterunkowy zalecał dokonywania pomiarów również w domach jednorodzinnych, wyłączone spod publicznej gospodarki lokalami. Chodzi tu tylko o usprawnienie pracy Wydziału, który, posiadając pełną kartotekę mieszkaniową, lepiej jest zorientowany, jakie domki wyłączone są spod publicznej gospodarki. Sporządzenie kartotek przez właścicieli takich domków jest jednak dobrowolne. (2620)

200 inspektorów plantacyjnych ukończyło kurs w Podgórzu

Dążąc do podniesienia produkcji nasion elitarnych a zwłaszcza traw i roślin motylkowych — Centrala Nasienna w Poznaniu zorganizowała specjalny kurs szkoleniowy dla inspektorów plantacyjnych w Podgórzu. Ponad 200 uczestników tego kursu wysłuchało w ciągu 2-tygodniowego pobytu w Podgórzu wykładów fachowych, wygłoszonych przez wybitnych specjalistów, m. i. przez profesorów Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu: dr. Barbackiego i dr. Dembińskiego.

Drogą systematycznego podnoszenia kwalifikacji fachowych służby plantacyjnej Centrala Nasienna zamierza uzyskać lepsze wyniki w hodowli nasion traw i roślin motylkowych, a tym samym przyczynić się do wydawniejszego zaopatrzenia rolnictwa w nasiona tych roślin. (o)

Dobre wyniki polowań w Wielkopolsce

Myśliwi woj. poznańskiego ubili w tegorocznym sezonie — od 16 listopada 1953 do 17 stycznia br. ponad 81 000 zajęcy. Najwięcej zajęcy dostarczyli myśliwi z rejonów: Krotoszyn, Jarocin, Gostyń i Rawicz.

Polowania na zwierzynę grubą trwają w dalszym ciągu, gdyż sezon kończy się 7 lutego br.

Pod adresem MRN i PRN w Ostrowie — w sprawie pogotowia

W Technikum Rolniczym w Bojanowie (pow. Rawicz) odbyła się z udziałem kierowników i agronomów PGR oraz przodujących chłopów narada w sprawie podniesienia wydajności i jakości w pow. rawickim. Uczestnicy narady zapoznali się z najważniejszymi praktycznymi z przegotowaniem paszy dla bydła i trzody chlewnej.

Dyrekcja MHD w Rawiczu wprowadziła ostatnio przyzakładowe szkolenie personelu administracyjnego i przemysłowego oraz personelu sklepów spożywczych. (wt)

Za chuligańskie wybryki w Golinie Wielkiej, Kolegium Oczekujące przy Prezydium PRN w Rawiczu skazało Wacława Kapłona na grzywnę 200 zł, a Franciszka Klupę, Hieronima Jankowskiego i Hieronima Fryczę na 2 miesiące pracy poprawczej.

Komitet członkowski G. S. w Godziszach, pow. Kalisz, za mało troszczył się o pełne zaopatrzenie swych placówek wiejskich. Brak np.: flaneli i ciepłej bielizny, obuwia dziecięcego i materiałów piśmiennych. W magazynie GS obuwie leży bez ładu i składu na podłodze, podobnie, jak i materiały tekstylne. (t)

Poznański Teatr Satyryków wyjeżdża w teren

Teatr Satyryków, którego obecny program p. t. „Odfajkowane” cieszy się niesiabnącym powodzeniem w Poznaniu, wyjechał w teren.

W lutym Teatr Satyryków odwiedzi Kościan, Gniezno, Ostrow, Toruń i Bydgoszcz.

Spektakl w Gnieźnie odbędzie się we wtorek, 2 bm. o godz. 17.30 i 20.00. W Ostrowie, w poniedziałek 8 bm. (aw)

Teatry

OPERA — godz. 19 „Halka”, środa — „Jezioro labędzie”, czwartek — „Cyryl i Wacław”, piątek — „Carmen”, sobota — „Cyganka”, niedziela — „Straszny dwór”
POLSKI — godz. 19 „Laskawy chleb”
NOWY — godz. 19 „Półna miłość”
KOMEDIA MUZYCZNA — g. 19.30 „Osobliwe zdarzenie”
MŁODEGO WIDZA — godz. 16.30 „Bajka chińska”
PANSTW. TEATR Z GNIEZNA: Góra Śląska — „Ich czworo”
TEATR SATYRYKÓW: Gniezno — „Odfajkowane”
OBJAZD. TEATR DLA DZIECI „GNOM” —

CO•GDZIE•KIEDY

sala Domu Żołnierza, ul. Niezłomnych — godz. 16.30 „Kopciuszka”
Kina
APOLLO — g. 16, 18 i 20.15 „Nadzieja za dwa grosze” (włoski)
BAŁTYK — g. 14, 16, 18 i 20 „Przygoda na Mariensztacie” (polski)
MUZA — g. 11, 15.30, 18 i 20.15 „Wilec doły” (czeski)
RIALTO — g. 16, 18 i 20 „Na granicy” (radziecki)
WARTA — od godz. 14 do 20 bez przerwy — filmy dokumentalne
PIAST — g. 19 „Zwyczajne przestępstwo”
FOTOPLASTIKON — g. 10—22 „Colorado”

Radio

PROGRAM II

Fala Poznania 249 m

Wiadomości:

5.05, 6.30, 7.55, 12.04, 17, 18, 21, 23.50.

Muzyka:

5.20, 6.45, 6.50, 7.20 — poranna, 12.15 — muzyka, 12.25 — na swojską nutę, 13 — koncert ork. rozgł. bydgoskiej, 13.40 — pieśni i ariety staropolskie i starofrancuskie, 15 — duet Adina i Nemorina, op. „Napój miłosny”, 16 — swojskie melodie, 16.20 (P) — na fali melodii, 17.35 (P) — popularna, 18.10 (P)

— pieśni ludowe, 18.40 — koncert zespołów pieśni i tańca, 20 — koncert symfoniczny, 21.36 — walc „Zimowe wchry”, 21.40 — duet na skrzypce i altówkę, 22.20 — taneczna, 23 — utwory Debussy’ego i Ravela
Audycje inne:
5.10 — dla wsi, 6.10 — kalendarz radiowy, 6.15 (P) i 12.43 — dla wsi, 14.10 i 14.30 — szkolna, 15.10 — literacka, 15.30 — dla dzieci, 17.20 (P) — kronika kulturalna, 17.50 (P) — dla kobiet, 18.30 — o światowej, 19.10 — literacka, 19.30 — muzyka i aktualności, 22 — literacka.

Sport:

21.26 — wiadomości sportowe.

Pracownicy poszukiwani

Rytownik-oprawiacz oraz szlifierz złotniczy potrzebni zaraz. Zgłoszenia osobiste — Rzemieśln. Spółdzielnia Pracy Zegarmistrzowsko-Złotniczo-Optyczna, Poznań, al. Marcinkowskiego 26. K304

Elektryk, robotnik niewykwalifikowanego, sprzątająca, zatrudni Wyższa Szkoła Ekonomiczna, Poznań, ul. Marchlewskiego 146. K260

Głównego księgowego obeznanego z branżowym planem kont poszukuje Gm. Spółdz. „Samopomoc Chłopska” w Buku, pow. Nowy Tomyśl. Wynagrodzenie wg grupy II k. Stanowisko natychmiast do objęcia. K270

Inspektora bezpieczeństwa i higieny pracy z średnim wykształceniem technicznym i inspektora współzawodnictwa pracy przyjmie Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego — Ekspozytura Rejonowa w Poznaniu, ul. Libelta 34. K271

3 rutynowanych księgowych technicznych, najchętniej samotnych, możliwie zaraz, zapoznanym z całokształtem prac związanych z rachunkowością rolną, poszukuje Zespół PGR Konarzewo pow. Poznań, Podania wraz z życiorysem kierować pod adresem Zespołu Konarzewo, poczta Konarzewo, telefon Dopiewo 4, stacja kolejowa Dopiewo pow. Poznań. K272

St. księgowego z dłuższą praktyką potrzebujemy od 1 II 1954 r. wzgl. od 1 III 1954 r. Oferty wraz z życiorysem i odpisami świadectw złożyć Zarządowi Rzemieślniczej Spółdz. Pracy Br. Skórzanej w Nowym Tomyślu. K273

Krawca miarowego poszukuje Oddział Zaopatrzenia Robotniczego przy P. P. Z. B., Poznań, ul. Palacza 132. K274

Inżynierów i techników lądowych — budowlanych poszukuje Dział Kadr Poznańskiego Zjednoczenia Robót Lądowo-Inżynierskich Poznań, St. Rynek 77. K276

Palacza zatrudni natychmiast Poznańskie Zakłady Przemysłu Odzieżowego. Zgłoszenia w dziale personalnym Poznań, Kraszewskiego 21/25. K283

Kowal z własnymi narzędziami potrzebny zaraz względnie później. Poczta i stacja kolejowa na miejscu. Zgłoszenia przyjmuje: P. G. R. Gosp. Pobiedziska, Zespół Pomarzanowice. 21273g

Spółdzielnia Inwalidów „ZJEDNOCZENIE”
Poznań,
plac Wielkopolski 9
kupi natychmiast
maszynę do pisania z długim walkiem,
w dobrym stanie.
Poznań, tel. 524-97
21194g

Nieruchomości

Kamienice — wille — parcele — domki w różnych dzielnicach polecam — poszukuje Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26. 21135g

Parcele — domki — wille — kamienice kupno — sprzedaż — załatwia solidnie: „UNION”, Poznań, Nowowiejskiego 9. 21179g

Puszczkowo — parcele przy lesie sprzeda właściciel. Of. Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21166g

Domek jednorodzinny z ogrodem sprzedam Piaski, pow. Gostyń, ul. Warszawska 40. 21157g

Kupno

Planino tanie kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21034g

Nylon — plastik na torbki damskie kupię. Poznań, tel. 86-56 od godz. 14—16 21217g

Kupię wille wprost od właściciela — możliwość zamiany mieszkania. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21271g

Tokarni do metalu w dobrym stanie kupię. Ziętkiewicz, Poznań, ul. Prądzińskiego 13, m. 10. 21284g

Motor „Chevrolet” 6 cyl., rocznik 38/39, w dobrym stanie kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21299g

Silnik adapterowy, uniwersalny, kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21187g

Analityczne wagi używane, nawet uszkodzone i inne pomoce laboratoryjne kupię. „Uran” Warszawa, Hoża 43. K241

Futro damskie lub serdak, używane, w dobrym stanie, kupię. Oferty z podaniem ceny do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21170g

Riksz „motocyklowa” oraz dwusieczna „Zundapp” nawet niekompletny, uszkodzony, kupię. Poznań, Wyspiańskiego 21, m. 3, Stoiński. 21185g

Sprzedaż

Wózki dziecięce, autka koszykowe, spacerowe na kołkach i dla bliźniąt, oraz saneczki poleca: H. Świetlik, Poznań, Wrocławska 13. 20816g

Wózki — autka, koszykowe, spacerówki na kołkach sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 33. 21097g

Angielski materiał wełniany — 1 gat. ciemny granat — boston, całość 4,25 m, sprzedam. Oferty: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21264g

Biała sypialnię sprzedam. Poznań, Kasztelańska 33, m. 2. 21153g

Urządzenie pralni mechanicznej — płuczkę, wyżymaczkę, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21153g

Maszynę do szycia „Singer” sprzedam. Poznań, Strzelecka 45 — skład. 21154g

Planino sprzedam. Poznań, Chelmońskiego 15, m. 2, od godz. 16. 21158g

Samochód „Peugeot” sprzedam. Poznań, Żydowska 7, m. 2, od godz. 10. 21162g

Sprzedam spacerówkę — najnowszy wzór. Poznań, Dąbrowskiego 122, m. 5 21170g

Wózek — autko, koszykowy, nowy, sprzedam. Poznań, Małdąskiego 9, m. 31. 21171g

Lokale

Pokój względnie pół pokoju poszukuje pracująca. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21117g

Zamienię 3 pokoje z kuchnią samodzielnie oraz pokój z 4 pokojami, samodzielną kuchnią. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21119g

Zamienię 4-pokojowe komfortowe, na 2-pokojowe, samodzielną, małą. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21052g

Zamienię 4 pokoje z kuchnią, łazienką w Chorzowie-Miastu, na podobne w Poznaniu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21061g

Zamienię 2-pokojowe mieszkanie z kuchnią w Kościanie, na podobne w Poznaniu. Of. Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21059g

Uczennice szkolną przyjmie na pokój. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21076g

Pokoik oddam starszemu, bezdzelnemu małżeństwu lub starszemu, samotnemu za pomoc w ogrodzie. Miejscowość letniskowa pod Poznaniem. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21092g

Pokoik oddam starszemu, bezdzelnemu małżeństwu lub starszemu, samotnemu za pomoc w ogrodzie. Miejscowość letniskowa pod Poznaniem. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dia 21092g

Pomoc domowa bez prania, z noclegiem, potrzebna Poznań, Jagosławskiego 16 — dojazd 13. 21176g

Pomoc domowa lub gospośki potrzebna. Poznań, Przemysłowa 53, m. 4 21181g

S. T. p.
z Surzyńskich

Janina Lochmanowa

nasza najdroższa matka, siostra, teściowa i babunia zmarła po długich i ciężkich cierpieniach 31 stycznia 1954 r.

Pogrzeb odbędzie się w środę, 3 lutego o godz. 10.50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie. 21417g

Sprawy kultury

POWIAT GNIEZNIENSKI posiada dziś 42 świetlice, przy których istnieją 82 zespoły oświatowe i 71 zespołów artystycznych. Wysoki poziom życia kulturalnego osiągnęli mieszkańcy powiatu dzięki stałej trosce aktywności kulturalno-oświatowej o wypracowywanie nowych metod organizacyjnych, ciągłe rozszerzanie wiedzy i praktycznych doświadczeń.

Ostatnio pracuje się w powiecie gnieźnieńskim nad organizowaniem zespołów międzyzakładowych, przez łączenie poszczególnych mniejszych zespołów, które niejednokrotnie nie miały możliwości występowania poza własnym zakładem. Dla kierowników świetlic zorganizowano w Gnieźnie specjalny kurs szkoleniowy. Rozpoczęto także pracę nad popularyzacją książki i prasy poprzez wystawy i stoiska w zakładach pracy.

KRONIKA LUTY

WTOREK

Marj
Środa w.: 7.17
zach.: 16.24

Na ogół dość pogodnie. W godzinach późniejszych możliwy większy wzrost zachmurzenia. Nocą spadek temperatury do minus 20 stopni C, dniem maksymalna około minus 10—12 stopni C.

DRUKARNIA: — Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka Poznań.

K-5-10102

8:1

Przyszli do nas pracownicy z tartaku w Rawiczu ze skargą. Zaczęli opowiadać o swojej pracy i stosunkach panujących w zakładzie.

Bardzo dziwne rzeczy!

Nasz korespondent z Rawicza sprawdził stan faktyczny.

tyczny na miejscu i okazało się, że ogół robotników potwierdza słowa żalących się.

Skargi pracowników dadzą się ująć w osiem treściwych pytań:

Dlaczego Przedsiębiorstwo Remontowe dotychczas nie ukończyło rozpoczętych w październiku prac w świetlicy?

Dlaczego ubrania watawne leżą w magazynie, a robotnicy na placu marzną?

Dlaczego przewodniczący Rady zwraca się do robotników w taki sposób: „Jak ja rozkażę to będziecie musieli... woić”?

Dlaczego przewodniczący Rady jest niezwykle uprzejmy dla gospodarzy (zwłaszcza bogatych), którzy przyjeżdżają po deski, a nigdy nie wykazuje żadnej kole-

żeńskości w stosunku do współpracowników?

Dlaczego wręczono wypowiedzenie pracy robotnikowi Krzyżaniakowi, gdy ten — po chorobie sercowej — poprosił o lepsze zajęcie, przy czym twierdzono, że „w tartaku nie ma lepszych zajęć”?

Dlaczego na placu toleruje się porządkowego, który dużo krzyczy, gęsto popija i przeważnie spędza czas służbowy na drzemce w trocinach?

Dlaczego zatrudniony przy uciążliwej pracy strugacz podkładów — ob. Cichy zarabia dwie piąte tego co otrzymał nowozaangażowany do sortowania desek (a więc do pracy lekkiej) szwagier przewodniczącego Rady, który wedle opinii robotników „pracuje aby zżyć”?

Dlaczego pracownik, który sortował deski uprzednio, otrzymywał za tę pracę (tylko lepiej wykonywaną) połowę tego co dziś otrzymuje szwagier przewodniczącego Rady?

Otrzymamy wkrótce odpowiedzi na 8 powyższych pytań. Zanim to jednak nastąpi chcemy wystąpić z jeszcze jednym zapytaniem tym razem pod adresem samych pracowników tartaku w Rawiczu. Oskarżacie przede wszystkim przewodniczącego Rady, a przecież przewodniczący Rady jest wybieralny i usuwalny przez zespół. Dlaczego wybrałście i tolerujecie na tym odpowiedzialnym stanowisku człowieka nieodpowiedzialnego? (la)

do dnia 31 marca 1954 r.

Po tym terminie Spółdzielnia sprzedaje w drodze licytacji.

ZARZĄD SPÓŁDZIELNI

Spółdzielnia Pracy Branży Skórzanej „OBUWNIK POZNAŃSKI” w Poznaniu, Stary Rynek 94

wzywa wszystkie osoby, które oddały do naprawy swoje obuwie w jakiegokolwiek placówce podległej Spółdzielni, a położonej w Poznaniu, Pobiedziskach, Mosinie i Swarzędzu w czasie do 30 września 1953 r. i dotąd ich nie odebrały, by to uczynić

Nauka

Kursy pisania na maszynie kursy stenografii organizuje Stowarzyszenie Stenografów Maszynistów PRL Poznań, Zwierzyniecka 15, tel. 500-94 21165g

Lekarskie

Lekarz — dentysta Jaworowicz — przyjmuje od godz. 10—12 i 16—18. Specjalnie: Nowoczesna protetyka w steele. Poznań, Mickiewicza 24. 21216g

Zguby

Zgubiono przepustkę stałą nr 30453 Zakładów Mięśnych Gniezno, Wincenty M. Chładowski, Gniezno, Gajowa 14. 1057p

Zgubiono przepustkę nr 1, wydaną przez PMS Teresa Urbanak, Skórzewo, p. w. Poznań. 21115g

Różne

Wypożyczam porcelanę, szkło na zabawy, uroczystości. Poznań, Żydowska 33. 21096g

Igły do podnoszenia oczek oraz maszynki naprawia szybko, fachowo — poleca krawców do igieł najwyżej jakości oraz oprawkę — Firma „Terrax”, Poznań, Kochanowskiego 5. — Rzeczoznawstwo sprzętu. 21279g

Dnia 30 stycznia 1954 zmarł po długich i ciężkich cierpieniach nigdy niezapomniany, mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec, śp.

Jan Kazimierski

przeżywszy lat 55.

Zwycięstwo koszykarek Gwardii zadechydowało o pozostaniu w I lidze

Zwycięstwo, które w niedzielę odniosły koszykarki poznańskiej Gwardii nad Spójnią (Gdańsk), zapewniło poznaniankom pozostanie na następny sezon w I lidze. Wygrana Gwardii 58:44 jest w pełni zasłużona. Najmłodsza nasza drużyna I ligi czyni stałe postępy, chociaż ostatnio jej zawodniczki przechodziły poważny spadek formy, nasuwający obawy co do utrzymania się Gwardii w ekstraklasie.

TABELA		
1. Gwardia Kr.	12	10 750:590
2. Kolej. (W-wa)	12	9 753:619
3. Spójnia Gd.	12	9 702:633
4. Włókniarz Ł.	12	8 760:670
5. CWKS	13	7 758:717
6. Stal P.	13	7 724:711
7. Kolejarz P.	12	5 699:694
8. AZS W-wa	13	5 637:793
9. Ognio Łódź	12	3 603:696
10. Bud. Toruń	13	3 686:747
11. Spójnia Łódź	12	2 636:832

W spotkaniach ligi koszykowej kobiet uzyskano następujące rezultaty:

Kolejarz (Warszawa) — Gwardia (Kraków) 72:44 (34:19)
AZS AWF (Warszawa) — Kolejarz (Poznań) 28:23 (16:15)
Włókniarz (Łódź) — Spójnia (W-wa) 42:47 (27:23)
CWKS (Kraków) — Gwardia (W-wa) 37:31 (16:19)

TABELA		
1. AZS W-wa	12	11 745:453
2. Spójnia W-wa	12	10 580:395
3. Gwardia Kr.	11	8 441:379
4. Kolejarz W-wa	11	7 594:533
5. CWKS Krak.	12	7 491:489
6. Kolejarz P.	12	6 600:611
7. Gwardia P.	12	5 413:527
8. Włókniarz Ł.	12	3 506:601
9. Gwardia W.	12	2 397:563
10. Spójnia Gd.	12	0 470:686

Telegraficznie z ringów bokerskich

W I LIDZE...
W meczu o mistrzostwo I ligi bokerskiej CWKS zwyciężył wysoko stołeczną Gwardię 16:4, rewanżując się za porażkę z pierwszej rundy mistrzostw.

Mimo udziału pięciu reprezentantów Polski spotkanie dwóch przodujących tabeli ligowej drużyn było nieciekawe i stało na przeciętnym poziomie. Najlepszą walkę stoczyli w wadze lekkiej Niedźwiedzi i Napieralski. Z 20 bokserów, którzy przewinęli się przez ring, na najlepszą notę zasłużył Drogosz.

Mecz między krakowską Gwardią a Stalą (Łąbądy) zakończył się zwycięstwem Gwardii 12:8.

Gwardia Słupsk pokonała Kolejarkę Gdańsk 14:6. Nie spodzianką meczu była porażka mistrza Polski w wadze

Obawa przed porażką?

Wielu entuzjastów popularnej w Poznaniu koszykówki, którzy przyszedł w niedzielę do hali sportowej na I-ligowy mecz Kolejarkę (P) — Spójnia (Gd), odeszło z kwitkiem. Kierownictwo drużyny gdańskiej nie zgodziło się na rozegranie meczu ze względu na temperaturę — 3,5°.

Nie możemy jednak zrozumieć, dlaczego w takim wypadku kierownictwo Spójni nie chciało przyjąć propozycji gospodarzy rozegrania meczu w sali WSWF? Może dlatego, że... w drużynie Spójni brakowało najlepszych zawodników: Lelonkiewicza, Kępińskiego i Brzozowskiego?

Bilety wstępu wykupione na to spotkanie są ważne na mecz Kolejarkę — Gwardia (Kraków), który odbędzie się w najbliższą niedzielę.

Czterech mistrzów LZS z Wielkopolski Siedem rekordów zrzeszenia poprawiono w Przemyślu

W Przemyślu odbyły się mistrzostwa Zrzeszenia LZS w lekkiej atletyce. Najliczniej reprezentowane były okręgi stalinogrodzki i poznański. O dobrym przygotowaniu wielkich sportowców świadczyło pobicie 7 rekordów zrzeszenia.

A oto mistrzowie. Kobiety. Bieg: 50 m Stańczyk (P) — 7,3 sek., (wygrała również 50 m ppł. w czasie 10,4). 400 m: Kurzawa (Rzeszów) — 1:10,7. Skok wzwyż: Gebaczka (Zielona Góra) — 1,29 m. Kula: Wrzesniewska (Ziel. Góra) — 10,44 m (rekord LZS w hali). Skok w dal: Krogulewska (Białystok) — 4,68 m (rekord LZS w hali). Dysk: Goryl (Kraków) — 26,67 m.

Mężczyźni. Bieg: 800 m Zamorski (Rzeszów) — 2,05 min. (rekord LZS w hali). 50 m: Mucha (Rzeszów) — 6,0 s. (wyrównany rekord LZS w hali). 3 000 m: Zamorski (Rzeszów) — 9,31,6 min. (rekord LZS w hali). 50 m ppł.: Mauth (Rzeszów) — 8,0 sek., 2) Skwierczyński (P) — 8,2 sek. Kula: Kozik (Rzeszów) — 12,19 m. Skok w dal: Grzeszkowiak (P) — 6,12 m. Tyczka: Świątkowski (Kraków) — 3,28 m (rekord LZS w hali). Trójskok: Wypiór (Stalinogród) — 13,20 m (rekord LZS w hali). Skok wzwyż: Kaczmarek (P) — 170 cm. Dysk: Kozik (Rzeszów) — 35,45 m. Młot: Grajczyk (Stalinogród) — 31,77 m.

Akcja toczy się w początkach XVIII wieku. Młody John, czyli Jan Bober, potomek pierwszych polskich kolonistów — smolarzy w stanie Wirginia, w Ameryce Północnej, ucieka przed prześladowaniami angielskich władz kolonialnych. Przy pomocy spotkanego przypadkiem w portowym mieście marynarza, imieniem William, dostaje się na obcy statek i wypływa na pełne morze. Statek okazuje się korsarski, ale John nie może się już wycofać.

— To widać setne juchy byli ci smolarze! — burknął William z uznaniem.

W tym czasie prapradziadek Jan ożenił się z Angielką, przybyłą z Anglii do kolonii, co w dwa lata później pośrednio przyczyniło się do ocalenia mił życia. Mianowicie, kiedy żona jego spodziewała się dziecka, prapradziadek zabrał ją z lasów do stolicy Jamestown, by miała tam wszelkie wygody podczas porodu. Akurat w tym czasie Indianie wirginijscy urządzili wielkie powstanie, wyrzucając w pień wszystkich niemal kolonistów w leśnych osiedlach, w tym także większość Polaków. Tylko samo Jamestown, w czas ostrzeżenia, zdążyło się obronić i uchroniło swych mieszkańców od zguby.

O urodzonym wtedy dziadku Marcinie niewiele mogę powiedzieć, jak tylko to, że żył w lasach jako osadnik, ożenił się również z Angielką i miał kilkoro dzieci, z których Tomasz, urodzony w 1656 roku, był moim ojcem. Gdy ojciec dochodził do lat dwudziestu, niespokojni Indianie nad rzeką Susquehanna stawiali się groźbą dla wielkich polaci kraju. Wtedy niejaki Bacon, kresowy pionier wirginijski, zwołał przeciw nim oddziały ochotników, które tępiąc do nogi Indian uwalniały kraj od zmory. Jako jeden z pierwszych ochotników zaciągnął się mój ojciec.

Bacon miał takie wzięcie, że z całej Wirginii biegli do jego oddziałów stronnicy.

W owe czasy srogie rządy w Wirginii sprawowali wielcy panowie i obszarnicy, do których należała cała niemal ziemia i wszelkie inne dobra. Na ich czele stał przysłany z Anglii gubernator kolonii, lord Berkeley, tyran i ciemleca ludu. Widząc, że dokoła Bacona skupiali się coraz większe masy niezadowolonych, lord Berkeley uderzył swym wojskiem na tyły kresowych oddziałów, podczas gdy rozprawiali się wciąż jeszcze z Indianami. Lecz potęgą ruchu ludowego była niezwalczona. Po pomyślnym wykończeniu Indian, oddziały Bacona zwró-

ARKADY FIEDLER

WYSPA Robinsona

ciły się przeciw wojskom gubernatora i przeciw siepaczom obszarników. Rozszalała się krwawa wojna domowa, w której zwycięskie oddziały ludowe biły wroga w każdym spotkaniu, aż przyparły go do samego wybrzeża.

Wtedy Bacon poniósł śmierć. Był to cios wykończający dla ruchu powstańców. Berkeley wykorzystał beztępość i popłoch w ich szeregach i podniósłszy od nowa głowę zaczął ich gromić. Złamali się, ponieśli klęskę. Zwycięscy obszarnicy szaleli ogniem, mieczem i szubienicą. Rozjuszony, bezlitosny butem zdeptał załazek wolności w Wirginii. Był to rok 1677.

Ojca mego, skazanego już na powieszenie, ocalała okoliczność, że dziadek jego przybył do kraju jako cudzoziemiec. Wiele ojców, uznany za cudzoziemca, został tylko wydany na Amerykę. Pojechał do Polski, nie znając wówczas ani jednego słowa polskiego.

Po kilku latach ożenił się z wykształconą niewiastą z rodziny rzemieślniczej w Krakowie. Lubo szczęśliwy w Polsce, tęsknił okrutnie za życiem w lasach wirginijskich. Skoro tylko zawiąły w Ameryce łagodniejsze wiatry polityczne i ogłoszono ogólną amnestię, wrócił wraz z rodziną pod Górę Alleghańską. Tu w ostatnim roku siedemnastego wieku przyszedł na świat. Pomimo, że matka moja Polką, niewiele zachował słów polskich, za to nauczyłem się od matki czytać i pisać po angielsku.

A oto — żeby zakończyć opowieść tych rodzinnych przypadków — oto w dwudziestym szóstym roku mego życia wypadło mi bronić z orężem w ręku ojcowskiej doliny i ulegając przemocy tyranii ratować się ucieczką na morze.

— Niech cię kule biją, co za rogaty ród! — cmoknął William z zadowoleniem. — Same bunt i bunt! Prapradziadek buntownik, ojciec buntownik i syn buntownik. Jesteś jak stworzony na nasz okręt kaperski.

— Żeby uprawiać korsarstwo i zbójnic-

— Nie. Żeby chwale zdobyć, a kieszenie przetrzymać napchać.

— Dziękuję za taką chwałę...

Przebywając w głębokich lasach życie wiedział tam nad wyraz bujne i ruchliwe, pełne przygod wszelakich. Atoli jeśliby mnie kto zapytał, jakie wzruszenia w owym okresie wyraziły się najgłębiej w moją duszę, odpowiedziałbym, że nie były to przeciętne myśliwskie — lubo pierwszego niedźwiedzia ubił mając lat dwanaście — ani krwawe przejścia tej ostatniej ruchawki, ale były to wrażenia inszej, nieoczekiwanej zgoła natury: książka, przeczytana jednej księżki. Przed dwoma laty wpadła mi do ręki, a gdy zaczął ją czytać, czułem się jak gdyby oszołomiony i dech mi zapierało. Dopóki czytałem, nie sposób mi było oderwać się od niej.

Już sam tytuł tej książki przejmował dreszczem sensacji wskazując, jaka była porwijąca treść:

ŻYCIE I ZADZIWIĄJĄCE PRZYPADKI ROBINSONA KRUIZOE, marynarza z Yorku, który przeżył sam jeden dwadzieścia i osiem lat na BEZLUDNEJ WYSPIE u brzołów Ameryki, BLISKO UJŚCIA WIELKIEJ RZECI ORINOKO, gdzie dostał się po rozbiciu okrętu, przy czym prócz niego ZGINEŁA CAŁA ZAŁOGA, z dodaniem, jak został nieoczekiwanie uwolniony PRZEZ PIRATÓW — NAPISANE PRZEZ NIEGO SAMEGO.

Książka wydana w Londynie w 1719 roku, spisana była przez niejakiego Daniela De Foë.

Oto mi książka! Oto wrażenie! Nie mnaż tak dotychczas nie wstrząsnęło jak czytanie przygod rozbitek na bezludnej wyspie. A gdy doczytałem się do końca, zacząłem od początku drugi raz i trzeci raz, ucząc się ustępów całych na pamięć. Czasem wydawało mi się, że to ja sam zabrnąłem na tę tropikalną wyspę, hodowałem kozy i ratowałem Piętaszka od ludożerców.

Uciekając przed siepaczami obszarników zabrałem z sobą tylko nieliczne rzeczy, ale o książce nie zapominałem. Miała towa-

rzyszyć mi na wygnaniu. Na statku opowiadałem o niej Williamowi, a przyjaciel tak się do niej zapalił, że w chwilach wolnych od zajęć musiał mu ją czytać, on bowiem czytać nie umiał.

— Czy znasz może tę wyspę Robinsona?

— Zapytałem go kiedyś.

William podrapał się po głowie bezwiednym ruchem niepewności:

— Wypś takich u wybrzeży Ameryki Południowej jest chmara. Całe szerokie ujście rzeki Orinoko składa się z setek wysp, ale tam wzgórz nie ma jak na wyspie Robinsona. Jest w pobliżu ładu insza wyspa, górzysta, zwą ją Trinidad, ale to pewnie zbyt wielki szmat ziemi...

— A Małe Antyle, które wkrótce ujrzymy?

— Tam wysp bezlik i rozmaitość ogromna. Są duże i małe, górzyste i zalesione, zaludnione i bezludne. Ale wyspa Robinsona wszakże była niedaleko ładu amerykańskiego, Małe Antyle zaś ciągną się łańcuchem od południa ku północy, z dala od stałego ładu.

Przejmowaliśmy się każdym słowem, zawartym w książce Robinsona, więc trochę nas martwiło, że nie podał nazwy ani dokładniejszego położenia swej wyspy.

— Czekaj, Johny! — zawołał do mnie William, ożywiony nową myślą. — Coś mi wpadło do głowy: Tobago. W łańcuchu Małych Antyli jest to ostatnia wyspa, najbardziej na południe wysunięta. Tobago! Stałoby widać w pogodzie ciń skały Trinidadu, wyspy, przyczepionej blisko ładu amerykańskiego. Więc może Tobago jest wyspą Robinsona? Jest górzysta, pokryta wewnątrz puszcza, wszystko niby się zgadza...

— A czy żyją tam ludzie?

— A już, są tam ponoć jacyś koloniści angielscy, ale dawniej wyspa była niezaludniona, tak mi mówiono...

— Wszystko się zgadza. To więc tam na Tobago z pewnością żył Robinson?

— O, Johny, czy ja wiem? Może tak, może nie...

Różne takie snuiliśmy domysły, ale właściwie trudno było powiedzieć na pewno, gdzie w tym roju wysp i wysepek było miejsce rozbicia się statku Robinsona.

Tymczasem z nuli na miłą rozmowę się czuność na naszym statku, wpływaliśmy bowiem na wody wysp francuskich i można było natknąć się na pożądany łup. Wiadomo było, że w pobliżu Guadelupy krzyżowały się trasy różnych statków, nie tylko francuskich, ale i duńskich i holenderskich.

(Ciąg dalszy nastąpi)